

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIAL

DJ A KOUČ KAREL JEŘÁBEK

ŘÍJEN 2012 / ZDARMA

ZAJÍMAVOST
KRÁSKA S MIKROFONEM

JAK ŽIJE
TIBOR MIČINEC

TÉMA
ČLENSTVÍ VE FAČR

**35 studií
po celé ČR a SR**

www.koupelny-ptacek.cz

www.kupelne-ptacek.sk

**Služby
studia koupelen**

- GRAFICKÝ 3D NÁVRH ZDARMA
- VÝPIS MATERIÁLU
- TECHNICKÁ ZPRÁVA
- ODBORNÝ PERSONÁL
- ŠIROKÝ VÝBĚR VE VŠECH CENOVÝCH ÚROVNÍCH
- INDIVIDUÁLNÍ ŘEŠENÍ SLEV
- SPOLUPRÁCE S ODBORNÝMI MONTÁŽNÍMI FIRMAMI
- DODÁVKA ZBOŽÍ ZDARMA

STUDIA KOUPELEN V PRAZE

- **Praha, Sykora Home:** Českomoravská 183/27, 190 00 Praha 9, tel. 284 019 300
- **Praha-Jinočany,** Severní 275 . 252 25 Praha-Jinočany, tel. 257 192 202
- **Praha-Podolí:** Jeremenkova 14, 140 00 Praha 4-Podolí, tel. 244 001 166-168
- **Praha-Uhřetěves:** Bečovská 939, 104 00 Uhřetěves, tel. 267 315 225

STR. **2-5****ROZHOVOR**KAREL JEŘÁBEK
KOUČ VRŠOVIC
A DISKŽOKEJSTR. **14-16****ZAJÍMAVOST**KRÁSKA
S MIKROFONEM
DIANA KOBZANOVÁSTR. **26-27****TRÉNINK**POMŮCKY
A JEJICH
UPLATNĚNÍ**POD PALBOU**
ROZHODČÍ LUKÁŠ HLAVNIČKASTR. **6****TÉMA**
ČLENSTVÍ VE FAČRSTR. **8-9****HISTORIE**
AŽ SE UCHO UTRHLOSTR. **10-11****JAK ŽIJE**
TIBOR MIČINECSTR. **12-13****MLÁDEŽ**
O ZMĚNÁCH A PŘESTUPNÍM ŘÁDUSTR. **18-19****MLÁDEŽ**
TALENT JAN FIALASTR. **20****KLUB**
FK ŘEPORYJE – PRAHA 5STR. **22-23****PROFESE**
BANKÉŘ JAN DAUBNERSTR. **24-25****FOTO MĚSÍCE**
WEB PFSSTR. **28**

Vážení čtenáři,

v minulém vydání Speciálu jsme se vrhli do ojedinělého projektu, co se výkonnostního fotbalu týká. Přípravili jsme pro vás přílohu s fotografiemi (a základními informacemi) všech týmů Pražská tepelárenská přeboru mužů. Podle ohlasů jsme se trefili do černého a naše snažení sklídilo úspěch, za což jsme samozřejmě rádi. Už teď proto mohu slíbit, že ji za rok uděláme ještě lepší!

Někomu ale možná utekla maličkost, kterou jsme k vizitkám jednotlivých klubů přidali, a to tip na umístění v sezoně 2012–2013. Dali jsme hlavu na špalek v mnohdy nečitelných vodách vyrovnané elitní pražské soutěže. Po její třetině musím říct jediné. Vedle jsme nešlápli, a i když vím, že nakonec může být vše úplně jinak, přebor se vyvíjí podle naší prognózy.

Jediným, kdo nám vyloženě ulétl, je Union Vršovice – vedoucí tým po osmém kole, kdy byla uzávěrka říjnového vydání Speciálu. A právě s koučem největšího překvapení Pražská tepelárenská přeboru mužů Karlem Jeřábkem si přečtete obsáhlý rozhovor. Nejen o fotbale...

Příjemné podzimní čtení!

Lukáš Vrkoč
editor**PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL**

ROČNÍK III – ŘÍJEN **I VYDÁVÁ:** Pražský fotbalový svaz (PFS), Kozí 915/7, P.O.Box 2, 110 15 Praha 1 **I KONTAKT:** 733 141 394, PFSpecial@seznam.cz **I REDAKCE – EDITOR:** Lukáš Vrkoč **I SPOLUPRACOVNÍCI:** Petr Veselý (marketing), Radim Trusina, Štěpán Šimůnek, René Machálek a Miloslav Jenšík (texty), Ondřej Hanuš a Pavel Slavíček (foto), Soňa Charvátová (korektury), Jiří Formánek **I GRAFICKÁ ÚPRAVA, TISK:** PRESCO GROUP, a.s., Máchova 21, 120 00 Praha 2 **I DISTRIBUCE:** GRAND PRINC MEDIA, a.s. **I NÁKLAD:** 7500 ks. ISSN 1805-2541

FOTO NA OBÁLCE: Ondřej Procházka

ROZHOVOR

DJ JEŘÁBEK

TRENÉR VRŠOVIC KAREL JEŘÁBEK DODNES LITUJE TOHO, ŽE SE JAKO MLADÝ NEVYDAL NA DRÁHU PROFESIONÁLNÍHO DISKŽOKEJE

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: ONDŘEJ PROCHÁZKA, PAVEL JIŘÍK ST., ONDŘEJ HANUŠ, ARCHIV K. JEŘÁBK

Hudba je dávným koníčkem kouče Vršovic...

Jeho rajonem je hlavně fotbalová lavička, KAREL JEŘÁBEK patří k nejznámějším trenérům v Praze. Když má ale volno, rád se věnuje svému velkému koníčku: z fotbalového kouče se stává diskžokej, který za pultíkem vybírá singly a snaží se navodit atmosféru, která donutí lidi zaplnit taneční parket. „Je lehčí roztancovat lidi než řídit fotbalovou kabinu,“ porovnává 50letý Jeřábek.

■ Jak se z vás stal diskžokej?

Před válkou jsem měl v tomhle směru obrovské ambice. Chtěl jsem se hráním živit, dělat DJ profesionálně. Jenže byla trochu jiná doba. Tenkrát musel mít člověk na to, aby mohl hrát, zkoušky. Kdo je neměl, ani si neškrtnul.

■ O jaké zkoušky šlo?

Existovaly nějaké scénáře, kde byly napsané písničky, které se měly hrát. Z toho pak člověk dělal zkoušky, aby měl povolení dělat tuhle činnost. Prošel jen ten, kdo hrál správně: 70 procent české muziky, 20 procent socialistické a zbytek byly povolené kapitalistické písničky. Já jsem si bohužel tuhle zkoušku neudělal. Hrával

jsem jen občas v Kulturním domě v Edenu nebo Barikádníků.

■ Takže jste přece jen mohl hrát?

Dělal jsem v hospodě, která patřila pod Restaurace a jídelny Praha 10. Tenhle podnik měl svůj Svaz mládeže, pod jehož hlavičkou jsem občas mohl hrát v pronajatém sále, když byla nějaká akce.

■ Proč jste si zkoušky neudělal?

Po válce jsem se brzy oženil a doma narazil – bývalá manželka pro moje

DJ se ale necítím. Mám to jako velkého koníčka, hudba mě baví, občas hraju na nějaké svatbě nebo večírcích. Mám tak osm kšeftů do roka. Stává se, že přijdu domů kolem deváté hodiny ráno, to pak nejsem schopný pohybu, takže zásadně nehraju před zápasem. Po něm klidně.

■ Jakou hudbu máte nejradši?

Nemám žádný vytyčený směr, poslouchám téměř všechno, žádný žánr mi nijak extra nevádí. Na diskotékách je

„MICHAL DAVID, TO JE OBROVSKÝ KOLOS. JAKMILE PUSTÍTE JEHO PÍSNIČKU, SEDMDESÁT PROCENT LIDÍ SE ZVEDNE A JDE NA PARKET.“

hraní neměla moc pochopení, takže jsem přestal. Po různých životních etapách jsem se k tomu vrátil, teď na stará kolena zase. Tenkrát jsem se rozhodl, že se hraní nebudu věnovat naplno, čehož lituji.

■ Jak často hrajete?

Několikrát do roka organizujeme vlastní diskotéky pro kamarády. Chodí tam všechny generace, takže se provozuje hlavně hudba z 80. a 90. let, sem tam něco aktuálnějšího. Jako velký

ale dneska problém zavděčit se všem. Chodí lidi od dvaceti do padesáti let, je složité vybrat písničky, které zvednou lidi ze židle bez rozdílu věku.

■ Který song zabere vždycky a na všechny?

Decibely lásky, ta funguje.

■ Prý hodně tihnete k české a slovenské hudbě, je to pravda?

Hraju československou muziku rád, pořád vládne, je to i pro mladé. Třeba Michal David, to je obrovský kolos.

Jakmile pustíte jeho písničku, sedmdesát procent lidí se zvedne a jde na parket. To je klasika.

■ Máte Michala Davida rád?

Nevadí mi, některé věci se mi i líbí. Na dnešní dobu mají jeho písničky celkem přijatelný rytmus, je pro všechny ročníky, funguje perfektně.

■ Na fotbale musíte jako trenér hodně mluvit. Jak je to v průběhu hraní na diskotéce?

Dřív se mluvilo za každou písničkou, nebyla cedělka, jen desky, které se kombinovaly třeba s kazetákem. Dneska se tomu mladí smějí, ale skloubit to dohromady bylo docela náročné. Hudby bylo málo, desky jsme získávali různě, za jeden singl jsem dával třeba stovku, což byly obrovské peníze. Lidi to neznali, tak bylo dobré říct, co se hraje. Teď už je všechno tak vymakané, že stačí zmáknout knoflík, dát si pivo a všechno jede. Nejsem extra mluvný typ, když se hraje osmdesátky, tak to každý zná, není potřeba do toho moc mluvit. To platí obecně o všech písničkách, jsou v televizi, v rádiích, všude. My jsme dřív chodili na diskotéky kvůli hudbě, dnes se chodí lidi spíš opít, hudbu znají.

... fotbal pak jeho vášní, po které by se mu stýskalo.

▪ Kolik máte doma cédéček?

Za ta léta jsem jich nasbíral dost, mám dva kufrý, kde mám asi 400 kusů. Ale netahám je vždycky všechny. Když jdu na kšeft, tak vím, co tam lidi čekají, a připravím se. Nedávno jsem měl jedno zajímavé hraní na Smíchově.

▪ Povídejte...

Bylo to v nějakém obchoďáku a řekli mi, že tam bude 90 lidí z jedné firmy a jen dva budou mluvit česky. Dopadlo to tak, že tam byli samí Češi a mezi nimi jen dva Angličani. Z té devadesátky bylo 75 chlapů, za celou dobu nikdo netancoval, takže jsem si to jen odehrál. Byl tam super zvuk, ale parket zůstal prázdný. Kšeft je kšeft, ale tohle mě moc nebaví, nemám z toho radost. Člověk dostane zapláceno, ale nic z toho.

▪ Vyčítá si pak DJ, že udělal nějakou chybu?

V tomhle případě to asi moje chyba nebyla. Když budu v partě deseti chlapů na takovéhle akci, tak asi taky nepůjdeme tancovat. Vždycky musí být víc ženských než mužů. Holky jsou tančivější, chlapi potřebují mít čtyři promile v žíle, než začnou řídit. Ženské jsou pro diskotéku základ.

„NA ADMIŘE MI HRÁČI POŘÁD VYHROŽOVALI, ŽE SE NA MĚ PŘIJDOU PODÍVAT, ALE JÁ JE ZÁSADNĚ NEZVAL.“

Jeřábek se nárazově stará o zábavu na různých akcích – např. na svatbách.

▪ Už vás na nějaké akci poznali lidé z fotbalu, kteří nevěděli, že se věnujete hraní?

Stalo se mi to nedávno, když Michal Fischer (místopředseda Pražského fotbalového svazu – pozn. red.) vdával dceru. Byli tam lidi z fotbalu i mimo něj, kteří netušili, že to dělám. Hráči, které jsem trénoval, si ze mě spíš dělají srandu, neumějí si mě v téhle roli představit. Na Admiře mi pořád vyhrožovali, že se na mě přijdou podívat, ale já je zásadně nezval. (usmívá se)

▪ Předpokládám, že vám to pořád předhazovali...

Jasně, bylo to časté téma. Já jsem do kabiny občas hodil nějaké CD a čekal jsem, jestli se chytne nebo ne. Něco se chytlo a hrálo, další vyndali, čímž mi dali najevo, abych šel někam. (směje se) V Meteoru jsem zasáhl, tam se moje cédéčko hrálo dlouho. Na Admiře jsem do toho moc nesahal, tam to kluci cpali přes telefony. Navíc tam byl záložník Kurek, ten se věnuje hudbě, dělá rap, ten tomu hověl.

▪ Na vaší současné štaci ve Vršovicích to vypadá v tomhle směru jak?

Tam zatím hraje rádio, ale už jsem jim tam zkusil něco pustit, tak uvidíme, ▶

Jako vedoucí pobočky pojišťovny si umí na fotbal najít čas!

jestli se mi podaří kluky navnadit. Dávám tam současně věci, nějaké disko, trochu house...

▪ Hrajete si i doma pro zábavu?

Doma moc nejsem, vracím se kolem deváté hodiny, pak už jdou seriály a fotbal. (usmívá se) K hudbě se moc nedostanu, když už, tak přes počítač. Nemám aparaturu, dal jsem ji pryč. V paneláku se nedala moc využít, byla to škoda peněz.

▪ Liší se váš hudební vkus od toho, co hrajete při vystoupení?

Občas se to stane. Pokud bych to bral jako práci, musel bych to respektovat. Mám to jako koníček, respektuju to taky, ale někdy hůř koušu. Lidi ale mají právo poslechnout si to, co chtějí. Kvůli tomu chodí. Jestli chce někdo slyšet písničku, která se mi nelíbí, je dobré mu ji přesto zahrát.

▪ O co si lidé nejčastěji říkají?

Hodně chtějí Kabáty. Nedávno se mi stalo, že mi zůstala na parketu hrstka lidí, která chtěla tvrdou hudbu. AC/DC, to ještě zvládnou, ale pak už se to zvrhává jinak. Rammstein, to je na mě moc. Ale člověk na to musí být připravený, aby mohl zareagovat aspoň dvěma písničkami. Není nic, co bych nezahrál z přesvědčení. Možná Pepíka Zímu. (směje se)

▪ Může DJ zkazit večer?

Chybka se stane, lidi v alkoholovém opojení to pak řeší, takže člověk musí být splachovací, protože nějaké řeči občas probíhají.

▪ Na diskotékách řídíte masu lidí, na fotbale zase partu hráčů. Co je těžší?

Těžší je asi ukočírovat kabinu, na diskotéce se dá akorát pustit špatná písnička a lidi si jdou sednout. To v kabině může chyba otočit myšlení hráčů.

A jsme u fotbalu. V létě jste převzal Vršovice, podceňovaného nováčka přeboru, s kterým ale překvapujete a hrajete na špičce. Kde je vaše kouzlo? Vršovice v I. A třídě neprohrály, říkal jsem si, že to není možné. Když budu upřímný, tak jsem si po prvním tréninku myslel, že budeme na padáčka. Ale trochu jsme posílili, přišli hráči, bez

problém, až tak na dvě výjimky. Jsem mile překvapený, na tréninku nás bývá tak 14 až 16, což je na přebor dobré. I to přispívá k dobrým výsledkům. Když jsem po příchodu zavedl tři tréninky týdně, tak na mě koukali jako na blázna. Bez toho se ale fotbal na úrovni přeboru nedá hrát, ať je vám 19 nebo 35 let. O tom jsem přesvědčený.

▪ Do přeboru jste se vrátil po čtyřech letech. Jak se od té doby změnil?

„JSEM MILE PŘEKVAPENÝ, NA TRÉNINKU NÁS BÝVÁ TAK 14 AŽ 16, COŽ JE NA PŘEBOR DOBRÉ. I TO PŘISPÍVÁ K DOBRÝM VÝSLEDKŮM.“

kterých bychom nebyli takhle vysoko, všechno se skloubilo, funguje parta, udělali jsme sérii výher, která dává klukům sebejistotu a sílu do dalších zápasů. Zatím to šlape, rozhoduje obrovská vůle po vítězství, kluci chtějí vyhrávat.

▪ Dřívější problém Vršovců, na kterém se shodli předchozí trenéři, byla neúčast na trénincích. Jak je to pod vámi?

V Admire brali hráči určité peníze, ale bylo to podmíněné návštěvností na tréninku. Kdo neměl určité procento účasti, dostal méně. To byl nástroj na to, aby chodili trénovat, tam to člověk nemusel tolik hlídat a zdůrazňovat. Ve Vršovcích kluci na peníze nejsou zvyklí, nemají nic, takže když nepijí, nic se jim nestane. V tomhle je to těžší, ale zatím není

Má horší kvalitu, to je jednoznačné. Dřív v přeboru působilo daleko víc lepších hráčů. V soutěži je teď hodně mladých kluků. Ale je dobře, že tady není mužstvo, které by vyloženě vládlo ostatní. Každý může porazit každého.

▪ Kam to můžete s Vršovciemi dotáhnout? Změnili jste plány?

Pořád říkám, že se zachraňujeme, na tom trvám. Podle zkušeností, které mám, stačí jednou prohrát, pak se ukáže síla kolektivu. Chceme se na podzim bodově zabezpečit, aby nebyly na jaře žádné problémy.

▪ Jako trenér jste prošel Horní Měcholupy, Meteor, Admiru, teď jste ve Vršovcích. Kde vám bylo nejlépe? V každém klubu je spousta pozitivních věcí, ale našel bych tam i negativa. Žádný z těch klubů pro mě nebyl

špatný, vždycky převládalo to dobré. Všude jsem byl dlouho. Když člověk někde vydrží tři až čtyři roky, je to nějaká známka spokojenosti.

▪ Ale máte jeden klub, kam vás to nejmíc táhne, který sledujete o něco víc než ostatní, ne?

Nejdelší dobu jsem byl v Horních Měcholupech, jako hráč i trenér, bydlím tam, takže Horní Měcholupy mám v podvědomí a sleduju je hodně.

▪ A taky Slavii, že?

Jsem velký slávista. Táta mě tam vodil už od pěti let, mám k tomu klubu vztah. U nás doma jsou všichni slávisti.

▪ Počkat, syn přece hrál dlouho ve Spartě...

To je pravda, teď je na hostování v druholigové Vlašimi.

▪ Jak se to stane, že syn velkého slávisty hraje za Spartu?

No, nekousal jsem to lehce. (usmívá se) Ale co se týče ekonomického zázemí, hráčského a trenérského kolektivu, tak je Sparta velkoklub a ta volba byla jasná. Kluk byl v Horních Měcholupech, čtyři roky v Bohemce, pak přišla nabídka ze Sparty. Slavia se neozvala. Jako rodič člověk přemýšlí jinak. Lidi se mě ptají: „Jak můžeš mít ty kluka ve Spartě?“ Pro jeho vývoj to bylo nejlepší řešení, tak šel. Nemám problém s tím, když jde někdo na té nejvyšší úrovni ze Slavie do Sparty – jde přece o práci. Pořád může mít Slavii rád, na tom nevidím nic špatného.

▪ Komu byste fandil v derby, kde by nastoupil váš syn za Spartu?

To nevím... Asi bych fandil synovi.

■ Má na velký fotbal?

Ve Vlašimi začal dobře, ale pak ho trenér Frýdek posadil, protože nezačal. Šel za farmu na Vyšehrad, což mu trochu mohlo pomoci. Musí si to srovnat a začít makat. Je to záložník nebo útočník, jezdím na všechny jeho zápasy. Je ale těžké to kloubit s mým fotbalem a být všude.

■ Má to s vámi, s trenérem, syn těžké?

Sám pozná, kdy hrál dobře a kdy ne. Nejsem ten, co by na něj při zápase křičel. To si pak v klidu sedneme a řekneme si něco k jeho výkonu. Nestalo se mi, že by nesouhlasil s mým názorem. Hned po zápase nehodnotím ani své hráče, málokdy jdu do kabiny a křičím. Řekl bych něco, co mě bude mrzet. Většinou si to nechám na později.

■ Pro někoho bylo překvapení, že jste po letech v divizi šel do týmu nováčka přeboru. Co vás k tomu vedlo?

Všechno se odvíjí od nabídky. Skončil jsem na Admíře, Jarda Bellada byl první, kdo se ozval. Měl jsem ještě dva telefony z přeboru, ale nic jiného. Ve Vršovcích jsem 19 let hrál, mám to blízko. Nebylo to těžké rozhodování.

■ Láká vás ještě trénování ve vyšší soutěži?

V přeboru člověk trochu zpohodlní, protože to není časově tak náročné na cestování ani trénování. Zápasy jsou blízko, nestane se, že bych vyjel z domu v šest ráno a vrátil se večer pozdě domů. Divize je navíc méně sledovaná, to se s pražským přeborem vůbec nedá porovnávat. Je z něj perfektní zpravodajství, videopřenosy, mediálně se to dělá velmi dobře. Velký rozdíl je i v rozhodčích, nikdo si tady nedovolí to, co v divizi, což je pozitivní. Jen ta úroveň je slabší, divize je někde jinde.

■ Takže by vás ještě lákala, nebo ne?

Pokud by byla nějaká nabídka, tak určitě lákala. Ale nechci, aby to vypadalo jako inzerát: „Jsem mladý, jsem krásný, vezměte si mě!“ (směje se) Po konci v Admíře jsem si myslel, že se na trénování vyhodnu, ale stýskalo se mi. Ve Vršovcích to funguje dobře. Oba bráchové Šimrové jsou suproví kluci, Vláda mi dělá asistenta, Honza je kapitán. Vycházíme spolu dobře. Vláda se, myslím, neurazil, když jsem ho vystřídal po postupu. Mám od něj podporu, což je důležité. Není tam žádná zášť. Fotbal mě teď hodně baví. ■

KAREL JEŘÁBEK

narodil se 3. února 1962 ■ fotbalový trenér a občasný DJ ■ **Hráčská kariéra:** Vršovice, Újezd Praha 4, Chocerady, Horní Měcholupy, Struhařov, Jevany, Ondřejov, Mukařov ■ **Trenérská kariéra:** Horní Měcholupy, Meteor, Admira, Vršovice ■ **Zaměstnání:** vedoucí pobočky pojišťovny Generali na Praze 10

Pražský fotbalový svaz také najdete na:
www.facebook.com/fotbalpraha

INZERCE

kasa.cz

jděte rovnou ke kase

Osobní přístup v prodejně
internetového obchodu.

V každé prodejně **KASAHOUSE**
můžete využít náš školený personál.

**TISÍCE
POLOŽEK**
za internetové
ceny skladem

5 MINUT
bleskurychlé
odbavení

**REKLAMACE
DO 30 DNÍ**
řešíme výměnou

www.kasa.cz

Skorkovská 1511, 198 00 Praha 9-Černý Most
V Oblouku 266, 251 01 Průhonice/Čestlice

PO-PÁ 8-20
SO-NE 9-19

841 800 800

POD PALBOU

S MAXIMÁLNÍ PODPOROU

**ROZHODČÍ LUKÁŠ HLAVNIČKA V PRAVIDELNÉM
DOTAZNÍKU SPECIÁLU**

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: ARCHIV L. HLAVNIČKY

Co je větší adrenalin – pískat zápas, nebo sednout na motorku?

Jako hráč býval na muže s písťalkou slušný a věděl, že drzost ničemu neprospěje. Jako rozhodčí vyhrál LUKÁŠ HLAVNIČKA boj s přítelkyní o volné víkendy, a tak může odpovídat na dotazy v rubrice „pod palbou“.

■ **Co vás vedlo k tomu stát se rozhodčím a proč to vlastně děláte?**

Už jako malý fotbalista jsem obdivoval práci rozhodčích a zároveň si uvědomoval, že to nemají jednoduché. Po zranění pravého kolena jsem se několikrát vrátil do fotbalu, ale neustálé problémy mě donutily ukončit fotbalovou kariéru. Zároveň jsem chtěl u fotbalu zůstat a podílet se na jeho dění. Nejlepší možnost byla stát se fotbalovým rozhodčím. A proč to dělám? Chtěl bych všechny ty zkušenosti, co jsem nasbíral jak z pohledu fotbalisty, tak z pohledu rozhodčího vložit do hry a zároveň do svých výkonů tak, aby fotbal jako takový byl

pro všechny zúčastněné nejlepším sportem.

■ **Jaké bylo vaše první utkání v roli rozhodčího a jak se vám povedlo? A naopak, které se vám nepovedlo?** Tak to už si bohužel nevzpomenu. Jediné, co mohu říci, že jsem snad ještě neměl utkání, které by se mi opravdu nepovedlo. Neříkám, že byla všechna naprosto dokonalá, nějaká byla i s kritikou mého otce a okolí, po některých jsem sám cítil, že to nebylo ono, ale myslím, že jsem ještě žádnou katastrofu na hřišti nepotkal. A doufám, že se tak ani v budoucnu nestane.

■ **Stal se vám na hřišti někdy nějaký trapas?**

Z mého pohledu o žádném nevím.

■ **Co říká vaše rodina na to, že jste rozhodčím a tedy člověkem, jemuž lidé občas sprostě nadávají?**

Svoji rodinu ještě nemám, zatím válčím jen s přítelkyní a musím říci, že ze začátku to byla otevřená nefalšovaná bitva o víkendy. Tuto bitvu jsem ustál a přítelkyně se to snaží pochopit. Dnes už je to celkem v pohodě s tím, že se bolavá rána jmenem „víkend“ sem tam ozve, ale zase hned utichne. Mám doma chápající světici. (směje se) A co na to říkají moji rodiče? Brácha je také rozhodčí, táta trénuje fotbalové talenty a máma je ta rozumná. Podpora je maximální.

■ **Který z hráčů, jež jste pískal, je (nebo byl) největším gentlemanem?** Řekl bych, že já. Ale to bych nesměl pískat. Nikdy jsem nebyl drzý na rozhodčího, jelikož jsem si moc dobře uvědomoval, že to ničemu neprospěje a většinou se to ve zlém proti mně i kádru obrátí. Takhle si mě rozhodčí pamatovali jako slušňáka a pomocníka a kolikrát mi odpustili i kartičku. A dnes? Těžko říci, ono když se vy-

hrává a je pohoda, najdete gentlemanů mraky. Nedej bože, když je to opačně.

■ **Kde mají nejlepší zázemí – od hřiště až po kantýnu?**

Myslím, že pěkné hřiště, kantýna a taková ta pohodová atmosféra by měla být všude ve sportu a na prvním místě. Za mě bych řekl Bohemka, Vršovice, ale i třeba na Tempu to mají pěkné. Ono je víc klubů, o kterých by se dalo hovořit.

■ **Čím se živíte a jaké máte vzdělání?**

Živím se jako dopravní referent a zároveň i jako řidič z povolání. Jsem člověk v jednom kole a hlavně v práci. Vystudoval jsem odbornou školu se zaměřením na obchodní a hotelový management.

■ **Co jste si naposledy koupil za výdělek v pozici rozhodčího?** Kopačky.

Bauer

výrobce sportovních pohárů

**SUPER
ECONOMY**

ECONOMY

STANDARD

LUXURY

LASEROVÉ GRAVÍROVÁNÍ

ECO SOLVENT TISK VE VYSOKÉM ROZLIŠENÍ

NOVINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA 2012

UV LED TECHNOLOGIE TISKU

ČTYŘBAREVNÝ **CMYK** TISK - BÍLÁ BARVA - SPECIÁLNÍ LAK

VÝROBCE

Poháry Bauer s.r.o.
Baška 149
Baška, 739 01
tel: 558 649 225
774 710 152

SPECIALIZOVANÉ PRODEJNY

PRAHA
Modřanská 68d
Praha 4, 143 00
tel: 774 710 154

OSTRAVA
Kafkova 15/1580
Ostrava 1, 702 00
tel: 774 710 313

ROŽNOV p. R.
Chodská 670
Rožnov p. R., 756 61
tel: 774 935 772

ÚSTÍ n. LABEM
Velká hradební 746/37
Ústí n. L., 400 01
tel: 776 561 987

POHÁRY TROFEJE MEDAILE PLAKETY FIGURKY EMBLÉMY DIPLOMY VĚNCE TALÍŘE

www.pohary-bauer.cz

TÉMA

PRAHA DO FAČR DODALA 12,5 TISÍCE ČLENŮ

**PŘEDSEDA PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU
DUŠAN SVOBODA BY SE CHTĚL DO DVOU LET DOSTAT
NA ČÍSLO 20 TISÍC ČLENŮ**

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: ONDŘEJ HANUŠ

Aby mohl hrát (a nejen on) naskočit do utkání přeboru, musí být členem FAČR.

K pražským fotbalovým klubům se aktuálně hlásí 12 490 lidí. Právě tolik osob má svoje ID, které je od nové sezony nutné k účasti v zápase v jakékoliv roli. Členy FAČR se ale mohou stát i fanoušci nebo rodinní příslušníci fotbalistů – pomůže to při rozdělování dotací. „Platí tady jednoduchá aritmetika: Čím víc členů bude Praha mít, tím víc peněz dostane. Proto je důležité pracovat a získávat nové členy. Je to úkol pro Pražský fotbalový svaz i pro samotné kluby,“ říká DUŠAN SVOBODA, předseda Pražského fotbalového svazu.

■ **Co na číslo 12 490 říkáte?**

Odpovídá to aktuálnímu počtu účastníků jednotlivých soutěží. Věřím, že se postupně členy FAČR budou chtít stát i další naši příznivci, a ne jen ti, co aktuálně pobíhají po trávnících. FAČR by měla být hodně široká rodina, měla by zahrnovat nejen hráče, rozhodčí a funkcionáře, ale i další lidi, kteří se kolem fotbalu pohybují. To se nám zatím společně nedaří naplňovat. Není to problém jen Pražského fotbalového svazu – obecně se

nám nepovedlo šířit a fanouškovské veřejnosti dobře vysvětlit projekt členství, je to nová věc. Doufám, že se postupem času rozšíří databáze na větší okruh příznivců fotbalu.

■ **S jakým číslem byste byl v Praze do budoucnosti spokojený?**

Myslím, že by Praze slušelo číslo, které by začínalo dvojkou.

■ **Kdy by se tak podle vás mohlo stát?**

Budu rád, když aktuální sezonu zakončíme na čísle 15 tisíc. Kdy se to přehoupne přes dvacítku? Podle mě je to otázka jednoho až dvou let.

■ **Nemůže lidi odradit zvýšení poplatku za členství? Zatímco teď je to 50 korun, v roce 2013 zaplatí zájemci 200 korun. Je dost lidí, kterým se to nelíbí...**

Musíme lidem ukázat, že být členem FAČR není jen nepříjemná povinnost, která je v uvozovkách vynucovaná zákonem, ale je to možnost, jak se stát aktivním účastníkem fotbalového dění v širších souvislostech. Nejen aktivita spojená bezprostředně s jedním utkáním soutěže. Chtěl bych tam dostat vazbu k fanklubu české reprezentace. K FAČR už se

Dušan Svoboda

Čím víc členů bude klub mít, tím víc peněz dostane na mládež.

I rozhodčí musí mít členství, jinak by si nezapískal.

hlásí 280 tisíc lidí, což z fotbalové asociace dělá největší sportovní spolek u nás. Členství v jakémkoliv spolku je vždycky zpoplatněno. Podle mě je chybou, že to tak nebylo už dřív. Někdo to může vnímat negativně, ale pak je to naše chyba, že nedokážeme lidem vysvětlit, jaké to má výhody. Na to se musíme zaměřit – jak FAČR, tak krajské i okresní fotbalové svazy.

■ **Takže budete apelovat na kluby, aby sháněly a „dodávaly“ další členy, plus vysvětlovat výhody členství?**

Přesně tak, je to nutnost.

■ **Vysvětlíte z pozice šéfa Pražského fotbalového svazu, proč je dů-**

ležitý, aby měla Praha ve FAČR co nejvíc členů?

Fotbal je regionálně členěný a proudí do něj nezanedbatelné množství státních dotací. Základním klíčem, podle kterého se budou dělit, bude do budoucnosti vždycky počet členů. Někde to bude jediné kritérium, jinde jich bude víc, ale členství bude mít důležitou váhu. Čím větší počet bude Pražský fotbalový svaz mít, tím víc prostředků do Prahy přiteče. Je to jednoduchá aritmetika, kterou jsme se snažili vysvětlit. Zatím nejsem spokojený s tím, jak se to povedlo.

■ **Co s tím chcete dělat?**

Nejlepší je to dokumentovat na konkrétních příkladech. Posledním je

způsob rozdělení dotace v rámci akce „Zelený trávník“. Dřív do Prahy putovalo 700 až 800 tisíc korun, letos podle členství necelých 350 tisíc korun. To je zářný příklad toho, jak to teď funguje. Kvůli tomu, že je to číslo tak malé, nedostanou dva kluby, které žádaly, nic. Jeden pak získá podstatně menší částku, než očekával. Každý musí začít u sebe. Klubům jsem to mnohokrát vysvětloval, měl jsem s nimi dost schůzek, očekávaný výsledek se bohužel zatím nedostavil.

■ **Není trochu nevýhodou hlavního města, že tady lidé nemají takový pocit sounáležitosti s kluby, jako je to v menších městech a na vesnicích?**

Neznám podrobně situaci v klubech mimo Prahu, těžko se mi to tedy hodnotí. Tady to vyplývá obecně z apatie širšího okolí klubu. Je tam aktivní výbor, který se stará o zajištění základních věcí, trenérů. Rodiče tam přivedou děti, ale další sounáležitost s klubem už nemají. Berou to, jako by děti chodily někam do pionýru nebo kroužku. Tam je problém, ale jsou velké rozdíly mezi kluby. Někde si s tím dají velkou práci, jinde vůbec.

INZERCE

FSG **SVOBODA ŠTEINFELD**

CO JE ČLENSTVÍ VE FAČR?

Bez ID a uhrazeného poplatku 50 Kč nemůže žádný fotbalista zasáhnout od 1. července 2012 do zápasu, stejně tak tahle povinnost platí pro všechny osoby uvedené v zápise o utkání. Lidé se mohou zaregistrovat přes svůj klub nebo jen jako jednotlivci. Kdo si ještě registraci nevyřídil, může tak učinit kdykoliv, ale FAČR má 20 dní na zpracování všech údajů. Nutnost mít ID platí i pro cizince hrající v Česku. Jen na žádost místo rodného čísla uvádí číslo pasu. FAČR má v tuto chvíli 280 tisíc členů, Praha k tomu přispěla číslem 12 490. Od roku 2013 se poplatek za členství

zvýšuje: 100 Kč pro mládež do 18 let, 200 korun pro dospělé. Dvacet procent vybraných peněz má jít na servis, který FAČR poskytuje svým členům (registrace, právní a ekonomické poradenství, provoz webu), většina by se pak měla rozpustit mezi kluby od krajských soutěží níž podle klíče – čím víc registrovaných členů, tím víc peněz. Kdo už má své ID, prodlouží členství na další rok jednoduše: na příslušný účet FAČR musí poslat do 28. února 2013 stanovený poplatek, jako variabilní symbol zadá své ID. Více na adrese: clenstvi.fotbal.cz.

INZERCE

ERA pomáhá fotbalovým klubům

Vážení a milí čtenáři, dovolujeme si Vám představit naše služby, které dokážou pomoci zpřehlednit a zjednodušit finanční situaci nejen fotbalových klubů, ale i dalších organizací podobného typu. Jedná se především o Era účet pro neziskový sektor, do kterého kluby spadají. Tento účet je výjimečný především tím, že se po celou dobu existence neplatí za jeho vedení. Díky dostupnosti poboček České pošty je zároveň bezkonkurenčně nejdostupnějším účtem na trhu tzn., že běžné transakce (vklady, výběry, příkazy) je možno realizovat právě na České poště, ale i na Era finančních centrech. Samozřejmě je k účtu možnost zdarma zřídit a vést elektronické bankovníctví, které umožňuje ovládání tohoto účtu 24 hodin denně 7 dní v týdnu pomocí internetu. Novinkou je také aplikace Smartbanking fungující na vybraných telefonech. V případě zájmu o bližší informace kontaktujte níže uvedeného pracovníka, se kterým je možnost domluvit osobní schůzku v sídle Vašeho fotbalového klubu, nebo na jiném domluveném místě.

Přejeme mnoho sportovních úspěchů

Lukáš Kvasnička
obchodní manažer
+420 724 635 894
lukvasnicka@csob.cz
www.erasvet.cz

WWW.ERASVET.CZ | 800 210 210

ERA A POŠTOVNÍ SPOŘITELNA JSOU OBCHODNÍ ZNAČKY ČSOB

era
jednoduše

HISTORIE

AŽ SE UCHO UTRHLO

KAPITOLY Z HISTORIE PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK FOTO: ARCHIV AUTORA

Slavia se sedmi ze svých devíti hrdinů z Roubaix: vpředu zleva trenér Madden, ŠIROKÝ, Medek, BENDA, KOŠEK, Starý a OTA BOHATA, za nimi Macoun, ROZMAISL, Krummer, Pulchert, VESELÝ, Kotouč a HOLÝ.

Co takhle zacítit dnešní výpravu proti proudu času o rovných sto let nazpátek? A vůbec ne jen pro to zakulacené jubileum, neboť rok 1912 stojí za letmý návrat i z jiných důvodů. Především v něm byla sehrána (i když ne řádně dohrána) první mistrovská soutěž. Ale to až na podzim. První převratná událost byla zaznamenána už v neděli 25. února.

Dlouho, předlouho už sláviské suveréně kralovali českému fotbalu. Po léta byli zvyklí stavět proti domácím soupeřům rezervu; i ta je ostatně porážela pořád. Roku 1911 byli sešíváni v Poháru dobročinnosti jako obhájci trofeje nasazení mezi posledních osm a řádili tam jako černá ruka: ve čtvrtfinále a v semifinále vyklepli dva žižkovské kluby, Union 12:0 a Slavoj 6:0, v rozhodujícím klání porazili AFK Kolín 4:1. Když pak v květnu v Roubaix česká jedenáctka převálčila Francouze a Angličany v turnaji o amatérského mistra Evropy, bylo v ní devět slávisťů! Na prahu října 1911 Sparta, která v předcházejících čtyřech vzájemných zápasech nakoupila od Slavia šestadvacet gólů, konečně zdánlivě nedostižného soupeře přehrála 3:1. Byla to náramná senzace, jak by také ne – ale sportovní veřejnost ji v té chvíli šmahem brala jako výjimku, která potvrzuje pravidlo. Jednou, to je přece jako nikdy...

Jenže nic netrvá věčně. Znalcům neuniklo, že většina červenobílého týmu – nevýjimaje ani fenomenálního střelce Jana Koška – už dospěla k zenitu své výkonnosti, nebo jej tu a tam dokonce

už překročila. Brzy se to mělo prokázat. Poprvé oné poslední únorové neděle následujícího roku.

ZROZENÍ TRIANGLU

Slavia si zkraje sezony pozvala na rozehráni Žižkovskou Viktorku. Ta už od roku 1909, kdy si otevřela vlastní hřiště Na Ohradě, stále častěji šlapala na paty pražskému fotbalovému výkvětu. Jednoznačným favoritem byli ovšem hostitelé; však také hned zkraje zápasu otevřeli skóre. Potom jim žižkovský gólman Rudolf Klapka bravurně zneškodnil pár dalších šancí a pruhovaní se začali čím dál tím více osmělovat. O půli už vedli 2:1! Po přestávce se všeobecně očekával drtivý nápor slávisťů, jenže namlsaný Viktoriáni jim dovolili jen vyrovnat a pak šli znovu do vedení. Čtvrtý gól rozhodčí Žižkovským neužal pro ofsajd, ale jejich výhru 3:2 už nemohlo nic zvrátit! Oba týmy se na jaře střetly ještě dvakrát. V dalším přátelácku vyhrála Slavia 3:1 – a stejným poměrem branek vedla také zkraje druhého poločasu finálového klání Charity Cupu, které se odehrálo čtyři měsíce a den po únorovém blesku z čistého nebe. „Kampak

na nás nějaká Viktorka!“ notovali si blažení fandové sešíváných. „Teď jim dáme ještě dva navrch!“

Nedali. Pruhovaní, kteří už od začátku působili ucelenějším dojmem, teď zcela převzali iniciativu a vyrovnali. O slávisťickém vítězství 4:3 nakonec tři minuty před koncem rozhodla penalta za dost problematickou a ještě dlouho diskutovanou ruku v malém vápně.

Slavia pohár obhájila, ale bylo zřejmé, že časy její samovlády nad českým fotbalem odcházejí do nenávratna. Tím spíše, že hned následující neděli ji Sparta vyklepla 4:0! Kde se vzal, tu se vzal, najednou tu byl mocenský triumvirát pražského (to v té době a ještě dlouho potom automaticky znamenalo, že i všeho českého) fotbalu. Novináři mu dali jméno triangel. Dva vrcholy měl jen pár kroků od sebe na Letné, třetí na Žižkově. A vládl pak v této zemi až do konce dvacátých let.

PODZIM, ČAS „MISTRÁKŮ“

Už řadu let probíhaly pokusy o ustavení řádné – a povinné – mistrovské soutěže. Až teď to však svaz vzal pořádně do rukou. Vybral dvacet nejlepších českých klubů, osm z nich zařadil do I. A třídy, zbytek do I. B. Jak odpovídalo dobovému poměru sil, tři čtvrtiny té dvacítky tvořily pražské týmy – ovšem viděno dnešními očima; Královské Vi-

nohrady, Žižkov, Vršovice a Smíchov sice už s hlavním městem zcela srostly, ale stále ještě byly (a zůstaly až do vytvoření „Velké Prahy“ v roce 1922) samostatnými městy.

Další dvě skupiny svazového mistrovství byly vytvořeny na Moravě – a v Plzni, která si na nějaký čas ustavila samostatnou organizaci. O mistrovský titul Českého svazu fotbalového se pak vyřazovacím způsobem utkali čtyři skupinové vítězové. První místo v I. B třídě tedy platilo víc než druhá pozice o poschodí výše. Dnes nám to rozum nebere, ale tehdy to zřejmě nikomu divné nepřišlo.

Bylo stanoveno, že napříště se na jaře bude hrát pohár, na podzim mistrovská soutěž. K její premiéře došlo v neděli 15. září. O prvenství v I. A třídě měl rozhodnout souboj obou „S“. Ten však byl 8. prosince v 30. minutě za stavu 1:1 předčasně ukončen a k opakování už dojít nemohlo – rozhořčení slávisťové v té chvíli udělali za sezonou tečku, ačkoli se měli ještě utkat o body s Meteorom VIII a s Pardubicemi.

Vítězem byla tedy prohlášena Sparta, která v ostatních šesti zápasech neztratila ani bod. V semifinále svazového šampionátu pak porazila Moravskou Slavii Brno 6:3. Ve druhém utkání Kolínští klopotně zdolali SK Plzeň 3:2, ale v boji o titul s nimi rudí nečekaně měli dost starostí, než je po remíze 1:1 až napodruhé porazili 4:0. ▶

Sparta, vítěz prvního mistrovství ČSF: zleva stojí Gustav Pilát, Kníže, Myslík, Vaník, Fivébr, Bělka, Václav Pilát a Špindler, sedí Hušek, Mates a Váňa. Muž v bílém svetrku je pomezní rozhodčí.

DOBOVÉ STRÍPKY

PRAŽSKÁ ELITA 1912

– Ve skupině A Mistrovství Čech hrály (podle konečného umístění) Sparta, Slavia, Viktoria Žižkov, SK Kladno, Staroměstský SK Olympia Praha I, ČAFC Královské Vinohrady, Meteor Praha VIII a SK Pardubice. Ve skupině B AFK Kolín, SK Praha VII (dnešní Vltavín), AFK Vršovice (pozdější Bohemians), dále bez určení pořadí SK Bubeneč, SK Meteor Královské Vinohrady (dnes Rapid, sídlící ve Strašnicích), SK Hradec Králové, SK Letná, SK Libeň, Slavoj Žižkov, SK Smíchov, Sparta Kladno a Union Žižkov. Z dvaceti týmů patnáct sídlilo uvnitř dnešních hranic hlavního města.

ŠARVÁTKA CENTRALHUVŮ

– Mistrovský duel se Spartou potřebovala Slavia za každou cenu vyhrát, protože už předtím přijela s prázdnou z Kladna, kam na protest proti jakémusi svazovému rozhodnutí poslala rezervu. Vedení se ujal rudí, ale červenobílí vyrovnali. Minutu poté jejich střední záložník František Rozmaisl alias Majzl už napřáhal ke střele, když ho drsně složil Antonín Fivébr, protihráč na stejném postu. Majzl vstal a jednu mu vlepil. Rozpoutala se všeobecná strkanice, kterou mohl sudí Květ ukončit jediným způsobem...

Viktoria Žižkov, třetí vrchol někdejšího pražského triangu: zleva Vlk, Fichta, navrátilce ze Sparty Mysík, Breburda, Vacura, Steiner, Bauch, Havlík, Zvelebil a Český (dědeček nedávného starosty Prahy 3), pod nimi kanonýr Prokop.

MILOST PRO STEINERA

– Koncem roku 1912 propukla neslychaná „profesionální“ aféra: dva mladí hráči holešovické Olympie VII byli obviněni, že namísto aby se spokojili s navyklou „amatéřskou večerí“ po utkání, kterou zpravidla představovaly dva tři vuřty s cibulí a nějaké to pivo, přijali za hru peníze! Kdo ví, zda to dokonce nebyla dvacetikoruna! Po plamenném projevu předsedy příslušné komise, kterou řídil předseda žižkovské Viktory Rudolf Henčl, byli oba provinilí borci navrženi k vyškrtnutí z ČSF. Jenže brzy nato tentýž muž, který je předtím v komisi tak nelítostně zatratil, na valné

hromadě svazu volal po jejich omilostnění. Většina přítomných přijala nový návrh s úlevou – vždyť jde o mladé hochy, nač je hned odepsat? Jen jim byla divná ta náhlá změna Henčlova názoru. Blížilo se poledne, vidina oběda lákala – a tak k hlasování mělo dojít až v odpoledních hodinách. Henčl se bil jako lev, aby k němu došlo bez odkladu. Nakonec v zoufalství kápl božskou: „Pánové, to by nešlo. Viktorka dnes začíná hrát už ve dvě hodiny – a my s jedním z těch mládenců už počítáme v sestavě.“ Šlo o sedmnáctiletého obránce Karla Steinera, příští zářivou hvězdu Viktorie, Sparty i národního mužstva.

Karel Steiner (1895–1934) po první světové válce čtrnáctkrát reprezentoval Československo; pruhovaný dres Viktory oblékal až do své předčasné smrti.

JAK ŽIJE

NIKAM SE NECPU

TIBOR MIČINEC SI PŘIVYDĚLÁVÁ VÝROBOU PALIVOVÉHO DŘEVA A ČEKÁ NA TRENÉRSKOU NABÍDKU

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ONDŘEJ HANUŠ

Tváť Tibora Mičince je známá (nejen) fanouškům Bohemians.

V osmdesátých letech válel v dresu Bohemky, vyzkoušel si i zahraniční angažmá na Kypru a ve Španělsku. Z povědomí fotbalové veřejnosti pak TIBOR MIČINEC na pár let zmizel, dokud se v roce 2010 neobjevil jako asistent Karla Jarolíma v bratislavském Slovanu. Dnes si někdejší kanonýr přivydělává výrobou palivového dřeva a rád by navázal na úspěšné slovenské angažmá.

Mičinec nasázel za kariéru v nejvyšších soutěžích 112 gólů. Přesto jeho jméno nepochopitelně chybí v Klubu ligových kanonýrů. „Nevím, proč tam nejsem. Ani po tom nijak zvlášť nejdu, nikam se nevnučuju. Mně stačí, že vím, že v naší lize jsem dal 86 gólů a v cizině určitě přes dvacet. Takže tam jsem, i když tam nejsem,“ směje se.

ZE SKLADU DO SLOVANU

Kariéru končil v šestadevadesátém roce ve Zlíně. V hlavě měl jasnou ideu – zůstat u fotbalu. „Chtěl jsem hlavně dělat trenéra, takže jsem si po angažmá ve Zlíně udělal licenci. Ale v těch

nejvyšších soutěžích jsem toho moc nenatrénoval, protože dostat se tam je hodně těžké.“

Tibor Mičinec tak koučoval týmy z nižších soutěží a musel si přivydělávat i mimo fotbal. „Asi tři roky jsem dělal skladníka v IKEA. Říkal jsem si, že když jsem fotbal dělal celý život, vyzkouším něco jiného. Navíc se manuální dřiny rozhodně nebojím. Dokonce mě to i zaujalo, naučil jsem se tam třeba jezdit na ještěrce,“ prozrazuje.

Fyzická práce ho provází i teď – vyrábí palivové dřevo. „Mám kamaráda lesníka, se kterým skupujeme z lesa dřevo o nějakých šestimetrových délkách. Já to tam pak krájím a štípám a přetváříme to v palivové dříví,“ vysvětluje. „Zatím to funguje, lidi jsou.“

Ještě v dobách, kdy dělal ve zmiňném obchodáku s nábytkem, se mu nečekaně naskytla možnost spolupřevzít nejslavnější slovenský klub. „Volali jsme si s Karlem Jarolímem, se kterým se znám strašně dlouho, vlastně jsme kariéru začínali i končili spolu. On měl tehdy před podpisem smlouvy ve Slovanu Bratislava

a říkal, že by mě tam vzal s sebou. Rozhodoval se mezi mnou a Pavlem Řehákem,“ nastiňuje.

Přes několik kotrmelců se nakonec do metropole na Dunaji přesunulo duo Jarolím – Mičinec. „Bylo to složitě, Karel nejdřív říkal, že mě bere, pak že ne. A nakonec volal, že neví, jestli tam má vůbec jít, tenkrát na něj byl po konci ve Slavii velký tlak, byl z toho úplně vyšťavenej. Telefonovali jsme spolu ten večer několik hodin a já ho v podstatě nakonec přesvědčil, ať to vezme,“ usmívá se.

V Bratislavě to nově sestavený trenérský tandem neměl jednoduché. Už po pár týdnech se schylovalo k jeho vyhazovu, nakonec však po úspěšné zimní přípravě „Belasí“ neskutečně projeli jarní sezonou. Stáhli dvanáctibodovou ztrátu na Žilinu, které navíc nadělili dalších 14 bodů, vyhráli titul i Pohár. „Hlavní bylo zimní soustředění, kluci pochopili, jakou chceme jít cestou, a šli po ní s námi. Bohužel v další sezoně nastaly nějaké osobní spory, jeden asistent trenéra tam bonzoval a šlo to do kytek,“ krčí rameny.

Momentálně Tibor Mičinec čeká

na další trenérskou nabídku. „Ale nikam se necpu, kór když vidím, jak to tu funguje. Vždyť ligové týmy trénují lidi, kteří třeba nikdy v životě nekopali ligu. Ani minutu! To by třeba v Německu nebylo možné,“ kroutí hlavou a pokračuje v kritice místních poměrů. „Tady se prohrajou dva zápasy, vyhodí se trenér a dá se tam někdo, kdo s tím týmem nemá absolutně nic společného. Já bych trénoval rád, ale nikam se fakt necpu. Nejradši bych šel trénovat někam ven, klidně do Albánie,“ praví poněkud romrzele.

POLSTER BYL ŽROUT

Kariéra Tibora Mičince-fotbalisty byla dlouhá, úspěšná a převážně zelenobílá. Nejslavnější období totiž zažil v dresu vršovické Bohemky. „Hlavně první tři čtyři roky byly moc pěkné, na začátku jsem dokonce ještě stihl Tondu Panenku. Snad pokaždé jsme hráli poháry, bylo to hodně nabitě. I na ligu na nás chodilo kolem dvaceti tisíc lidí, to se dnes nevidí,“ pokyvuje. Vrcholem tehdejších Bohemians byl pochopitelně ligový titul v roce 1983, na němž měl Mičinec nemalý podíl.

Během čekání na další trenérskou štaci se spolupodílí na výrobě palivového dřeva.

I když paradoxně ho trenér Pospíchal pravidelně nestavěl do základní jedenáctky. „Posílal mě tam většinou ve druhém poločase. Dal jsem třeba dva góly a myslel si, jak příště budu hrát od začátku. No a nic, zase mě tam nedal. Takhle se mnou šachoval,“ popisuje s úsměvem. „Ale jinak to tehdy asi nešlo, byla tu obrovská konkurence. Nemohlo se chodit do zahraničí, takže logicky tu bylo hrozně moc kvalitních hráčů,“ dodává smílivě. I přes nedostatečné herní vytížení se Tibor Mičinec dostal do reprezentace, za kterou odehrál sedm utkání a jednou se dokonce trefil (v přípravě proti Polsku). „Vzhledem k té konkurenci to беру jako úspěch. Jsem rád alespoň za těch pár zápasů.“ Na konci osmdesátých let se mu po dvouletém působení v Dunajské Středě (s níž vyhrál ligový pohár) otevřela cesta do zahraničí. Mičince čekalo angažmá na Kypru. „Omonia Nikosia tehdy narychlo sháněla nějakého útočníka. Upeklo se to narychlo během dvou dnů,“ vzpomíná. „Nastupoval jsem tam v útoku s jedním Bulharem a hlavně první sezonu se mi celkem dařilo, dal jsem

přes patnáct gólů. V dalším ročníku mě ale trenér začal stavět do zálohy, takže už to nebylo ono. Ale i tak jsem za dvě sezony dal přes dvacet branek,“ rekapituluje. Další štace ho čekala ve španělském Logroňes, kde se potkal mimo jiné s legendárním rakouským šutérem Tonim Polsterem. Spolupráci si však moc neužil, zejména proto, že trenér ho příliš nestavěl, dával přednost mladým odchovancům. „Moc jsem to nechápal. Když mě kupovali, vypadalo to, že se mnou počítají. I spoluhráči na tréninku si mysleli, že budu hrát. Možná byla chyba, že jsem neměl žádného manažera, který by mi vyjednal nějaké podmínky, za kterých bych hrát musel.“ A i když se na hřiště podíval, s Polsterem si moc nezakopal. „On byl hroznej žrout, jak dostal balon, tak existovala jenom brána. Trenér mu o poločase mockrát říkal: Toni, musíš spolupracovat s Tiborem. A on zakroutil hlavou: Kouči, ne. Jak jsem ve vápně, tak nepřihraju,“ vzpomíná s úsměvem. „Ale asi i kvůli tomu byl dvakrát nejlepším střelcem španělské ligy,“ uzavírá Mičinec. ■

ZAJÍMAVOST

KRÁSKA S MIKROFONEM

**MODELKA DIANA KOBZANOVÁ OD NOVÉ SEZONY
ZPESTŘUJE PŘENOSY LIGY MISTRŮ**

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: ARCHIV D. KOBZANOVÉ

Diana jako reportérka na trávníku v Lisabonu

Módní přehlídky, moderování akcí, pořad v rádiu. To vše bylo donedávna náplní pracovního života DIANY KOBZANOVÉ. Od září ke zmíněným činnostem přibyla další – netradiční. Stala se jednou z tváří Ligy mistrů na televizní stanici Prima Cool. A po účasti ve studiu nově cestuje po stadionech a dělá předzápasové reportáže.

Ještě nedávno by si Diana Kobzanová řukala na čelo, že ji někdo láká na místo spojené s fotbalem, ovšem během léta dostala nabídku, na niž nakonec kývla. Přestože zprvu váhala... „Volal mi programový ředitel televize Petr Vladyka, jehož znám z dřívějšího působení v rádiu, a ptal se, jestli bych nechtěla přijít do studia Ligy mistrů. Řekla jsem, že ano, ať mi zavolají, že fotím. Ale jelikož občas rychleji mluvím, než přemýšlím, docvaklo mi hned, jak jsem zavěsila, že vůbec nevím, co tam budu vyprávět,“ směje se modelka.

Produkcí televize Prima proto po následném kontaktování sdělila, že by nerada byla za slepici, která se někam cpe a chce do všeho mluvit, což si určitá část lidí mohla myslet. „Když mi ale řekli, že chtějí dělat fotbal jinak, a tedy podobně jako třeba v Itálii, což jsem poznala během vztahu s Martinem Jiránkem, nakonec jsem kývla,“ dodává k dohodnutí nové práce, k němuž pomohly i další přítomné známé tváře – moderátor Libor Bouček a ambasador Ligy mistrů Marek Jankulovski. „Věděla jsem, že by se mě Libor nesnažil dostat do pozice, která by mi třeba nelichotila, a to mě uklidnilo.“

NADŠENÍ, ÚŽAS

První zkušeností spojenou s fotbalem byla pro Dianu Kobzanovou přítomnost ve studiu, právě vedle bývalého reprezentanta. „Řekla jsem asi dvacet vět, víc prostoru nebylo, protože přenosy jsou časově tip t'op. Ale docela jsem si to užila,“ říká k premiéře. Čtrnáct dnů poté byla Miss ČR z roku 2001 na svatbě kamaráda a znovu potkala programového ředitele Vladyku, který se jí během večera zeptal, jestli by nechtěla jezdit na zápasy Champions League a dělat vstupy do přenosů. Domnívala se, že to nemůže být myšleno vážně. Jenže za pár dnů přišly první dva termíny s pyrenejskými destinacemi Madrid a Lisabon.

„A k tomu zavolal Jirka Nikodým, který má celý projekt na starost, a začal se mnou řešit detaily co a jak. Přesto jsem se zeptala, jestli to myslí vážně, co tam jako budu říkat,“ vysvětluje Diana. A už seděla v letadle směr Madrid, kde ji čekalo přijetí a služby, na něž z Čech není zvyklá. Vše fungovalo do detailu, až si s produkčním

říkali, co se pokazí později. „Fakt jsem z toho byla nadšená,“ přiznává svůj úžas.

A přítomní pořadatelé i novináři ve španělské metropoli byli zaskočení z české krásy. „Říká se, že po světě jezdí dvoumetrové blondýny, které moc jako reportérky nevypadají, tak jsem pořád čekala, kde ty holky v podprsenkách vyběhnou, a nakonec jsem tam byla jediná já. Samozřejmě ne jenom v té podprsence,“ směje se, jak je jejím dobrým zvykem. Pochopitelně přímo k ní směřovaly nechápavé pohledy kolegů v prostorách pro média, a to by měli být španělští žurnalisté zvyklí, protože se mezi nimi dříve pravidelně pohybovala partnerka Iker Casillase, již hledala i Diana. Nenašla...

Přes zmíněný obdiv se ovšem česká modelka a nově i televizní reportérka dobře necítila, zvláště když měla jít za chvilky na kameru. Měla trému! „Jsem zvyklá být v televizi, rádiu nebo na různých akcích, ale tohle bylo úplně něco jiného. Nakonec jsem to

ale nějak dala a věděla, že až půjdu podruhé na kameru, tak budu v pohodě. A opravdu, v Lisabonu už jsem si točila mikrofonem a dělala srandičky s kameramanama,“ hodnotí Kobzanová atmosféru premiérových reportáží z Ligy mistrů.

RÁDA ZKOUŠÍ NOVÉ VĚCI

Zdá se tedy, že bývalá misska zapadla do světa fotbalu velmi rychle. Dost možná i proto, že dříve s profesionálním fotbalistou žila. „S Jirasek jsme spolu byli čtyři roky, a to by nešlo, abych fotbal nesledovala. Provozni sledování prostě probíhalo a já hledala informace o kamarádech i poté, co jsme se rozešli. Ale jen tak ze zvědavosti a pro celkový přehled,“ říká k minulosti.

Nyní žije Diana s automobilovým závodníkem Štěpánem Vojtěchem a jak je známo, ti většinou fotbalu zrovna neholdují. Nabízí se tedy otázka, co partner říká na její novou práci. „Je pravda, že Štěpána fotbal vůbec nezajímá, ale vůbec to neřešil, natož aby mě odrazoval. Dobře ví, že ráda zkouším nové věci a navíc se podívám po Evropě na místa, kam se běžný člověk nedostane. A hlavně, já mu také nekecám do toho, jestli si jede testovat auto do Rakouska nebo jinam. Přiznávám ale, že by asi nebyl nadšen, kdybych řekla, že jedu dělat masérku hráčům Realu Madrid, ale studio Ligy mistrů o masážích určitě není,“ směje se znovu reportérka.

Reakce okolí na Dianinu novou práci jsou pochopitelně různé. Fotbaloví fajnšmekři nadávají a prskají, co to ▶

MINIDOTAZNÍK DIANY K.

MODELKA O FOTBALISTECH...

- **Nejhezčí:** Gérard Pique – tenhle kluk, co chodí se Shakírou, je fakt hezkej! Má opravdu něco v sobě...
- **Nejméně sympatický:** Cristiano Ronaldo – protože je prostě hrozně slizkej.
- **Nejvtipnější:** Pavel Horváth – ten mě hrozně baví. Četla jsem s ním spoustu rozhovorů a viděla ho v televizi. Je strašně zábavný a není to hlupák!

...A REPORTÉRKA O VÍTĚZI LIGY MISTRŮ:

Barcelona nebo Real Madrid – nikdo jiný mě nenapadá.

Na evropských fotbalových stadionech žurnalisté často koukají...

... co že to přijelo za krásku z Čech.

Prima připravila za úlet, ovšem i mezi nimi se najdou ti, kterým se nový formát pojetí Champions League líbí. „Nečekala jsem nic jiného a na negativní reakce jsem ve třiceti letech zvyklá. Naopak bych byla překvapená, kdyby lidi neremcali. Myslím si ale, že jsem odvedla práci, co jsem měla, a těší mě, že kamarádi a známí byli nadšení. No a kamarádky? Ty zase řeší, že jsem vypadala dobře, měla jsem hezky vyfoukané vlasy, a tedy si najdou to svoje, což mi samozřejmě lichoť taky,“ přiznává. Jen rodiče jsou mimo dění, protože kromě partnera není fotbalovým fanouškem ani otec Diany Kobzanové.

PRO PENÍZE NE!

Kdo čte tyto řádky, musí poznat, že je modelka do nové životní výzvy pořádně zapálená. Slovo nadšení možná její pocity po měsíci a třech zkušenostech s Ligou mistrů vystihuje ještě více. „Důležité je, aby člověk nadšení v tom, co dělá, skutečně našel. A je jedno, jestli jde o fotbal nebo třeba baseball. A bych dělala něco jenom pro peníze nebo protože poletím do Lisabonu a uvidím město, to mi přijde hloupé. Každá činnost mě musí bavit a Champions League to naprosto splňuje!“ říká přesvědčivě.

Výplatu za přítomnost ve studiu nebo na stadionu samozřejmě Kobzanová dostala, že by šlo ale o závratné částky, to vylučuje. „Je to spíš o tom, že se podívám po Evropě, zažiju něco, o čemž jsem dříve nesnila, a v podstatě kdybych chtěla, tak výdělek nechám jen za jídlo. Televize se ale samozřejmě snaží, abychom se měli na cestách dobře. Máme placený hotel, veškerou

dopravu a tak dále, ale pro peníze to rozhodně nedělám...“ Při vědomí toho, že se stále živí modelingem, modelováním akcí, a nereálný není ani návrat do rádia, jsou její slova uvěřitelná.

A když přidá historky přímo ze stadionů, je tady další důkaz Dianina nadšení a faktu, že fotbal platí aktuálně za velkou zábavu. „Být přímo na stadionu je pecka! Chvilu, kdy vám tam řve sedmdesát tisíc lidí, jsou zážitkem i pro člověka, který je jinak studený čumák. Sama jsem měla husí kůži. Navíc díky akreditaci jsem přímo na hřišti a teď v Lisabonu jsem během zahájení zápasu stála kousek od trávy, a když tam létala orlice Victoria jako symbol Benfiky, šla jsem si ji nadržo vyfotit mobilem a nikdo mi nic neřekl. Fanoušci pojali podezření, že jsem nějaká šílená celebrita, a fotila jsem se dokonce i s nimi,“ zmiňuje konkrétní zážitek modelka. A to nemluvě o chorálech, které si i jako žena natáčela na telefon, jak byla ohromena.

Konkrétní další plán (v době pořizení rozhovoru – pozn. red.) přenosů a cest Diana neměla, zato jí velmi rychle vyskočila myšlenka, kam by se ráda podívala. „Na finále!“ má jasno, jaký zážitek by umocnil roční práci pro televizi. „Ale je mi jasné, že můžu být vyslána také někde na Východ. Tomu se ale vůbec nebráním,“ dodává smílivě a čeká na telefon a zprávu s dalším cílovým místem. „Dívala jsem se na internet a vím, kdy jsou termíny Ligy mistrů, takže se nebojím, že bych někam nemohla, a povinnosti pro televizi splním! Moje práce se dá přizpůsobit. Třeba kvůli Lisabonu

jsem zrušila dobře placený kšeft, ale už jsem říkala, že by se člověk neměl otáčet jen na peníze...“

PŘIJDE POZVÁNÍ?

Když se s Dianou Kobzanovou bavíte o přízni některému z klubů, nezapře se v ní solidní dávka ženskosti. Přeje totiž slabším! „Ti chudáci, kteří vypadají, že jim to moc nepůjde, ve mně vzbuzují soucit. Třeba naposledy Benfica proti Barceloně neměla moc šancí. No a přece nemůžu říct, že budu fandit těm hezčím, že jo!? A že se to dá lehce zhodnotit přímo z trávníku,“ chechtá se vysoká modelka, která samozřejmě prolustrovala hráče slavné Barcy. „Ti by mi ale skoro všichni mohli podbíhat pod nohama, jak jsou malinký,“ doplňuje s další dávkou smíchu.

Na domácích trávnících také nemá vyloženě srdcový klub, přesto když

má říci, komu fandí, zmíní Baník Ostrava. „Žila jsem s bývalým majitelem Tomášem Peterou a ze setrvačnosti mi jejich oblíbenost zůstala, i když se mužstvu nyní moc nedaří. Pak se mi líbí Plzeň, ale to je v rámci celorepublikové euforie. Jinak domácí ligu moc nesleduji a přítlučenou šálu na zdi také nemám,“ přiznává. Podobně jako s profesionálním fotbalem to má s tím výkonnostním. Ví, že bývalý přítel si občas chodil zahrát s randamač na Zbraslav (a přišel domů pokopaný), ale tam ho nedoprovázela. A ani kromě Letné, kde byla na Baníku nebo na reprezentaci, jiný stadion v Praze nenavštívila. „On mě totiž nikdo nikdy nepozval. Tak třeba, když se někdo najde, vyrazím,“ dává naději, že se kromě velkých evropských stánků, kde operuje s mikrofonem v ruce, podívá i na nějaký skromnější v hlavním městě... ■

VÝHERCI SOUTĚŽE FIFA 13

Správná odpověď na otázku, kteří dva komentátoři namluví českou verzi hry FIFA 13, je: Jaromír Bosák a Petr Svěcený. Výherci soutěže o zmíněnou hru se stávají: Jan Musil, Jimmy Shaya, Rostislav M. Müller, Miloš Stažený a Adam Manina.

ALEXANDRIA

cestovní
kancelář

*Vážení přátelé,
jedním ze základních cílů Pražského
fotbalového svazu je rozvoj a podpora
mládežnického fotbalu. Jsme rádi, že se
k této podpoře můžeme připojit, a proto
se cestovní kancelář ALEXANDRIA
stala hrdým partnerem nového projektu
Neberte nám naši hru.*

Kromě podpory tohoto projektu jsme pro všechny členy a příznivce Pražského fotbalového svazu připravili speciální slevy na naše zájezdy:

14 % na zájezdy z katalogu CK Alexandria „Léto 2012
– letecké zájezdy“

9 % na zájezdy z katalogu CK Alexandria „Léto 2012
– zájezdy autobusovou a vlastní dopravou“

5 % na zájezdy z Last minute nabídky
CK Alexandria

Slevu je možné uplatnit z katalogové ceny osoby na pevném lůžku. Slevu není možné sčítat s jinými výhodami, slevami, akčními či speciálními nabídkami. Slevu nelze uplatnit u vybraných zájezdů.

Pro uplatnění těchto slev a další informace k této nabídce navštivte naše pražské pobočky na níže uvedených adresách nebo nás kontaktujte telefonicky či e-mailem

ALEXANDRIA

Vodičkova 25, 110 00 Praha 1
Tel.: 221 592 592 Fax: 221 592 593
E-mail: vodickova@alexandria.cz

ALEXANDRIA

Španělská 2, 120 00 Praha 2
Tel.: 221 466 466 Fax: 222 251 602
E-mail: info@alexandria.cz

ALEXANDRIA

Galerie Fenix (otevřeno denně)
Freyova 945/35 190 00 Praha 9
Tel.: 211 138 591 Fax: 211 138 595
E-mail: vysocany@alexandria.cz

Jméno a příjmení objednavatele zájezdu:

Rezervační číslo objednaného zájezdu: Fotbalový klub:

TENTO KUPON LZE VOLNĚ KOPÍROVAT A ŠÍŘIT MEZI ČLENY A PŘÍZNIVCE VAŠEHO KLUBU. NA VYŽÁDÁNÍ JEJ ZÍSKÁTE I VE VÝŠE UVEDENÝCH POBOČKÁCH.

MLÁDEŽ

ZMĚNY V SOUTĚŽÍCH

SE ČLEMEM VÝKONNÉHO VÝBORU PFS MICHALEM ŠRÁMKEM O AKTUÁLNÍCH TÉMATECH

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: ONDŘEJ HANUŠ, ARCHIV

Zástupci PFS se vrhli do aplikování změn v soutěžích nejmenších s cílem zlepšit jejich růst a kreativitu.

Před více než dvěma lety se v nově zvoleném Výkonném výboru Pražského fotbalového svazu začali zabírat problematikou mládeže, jejíž chod nefungoval zrovna v moderním stříhu. Na řadu rychle přišly změny v soutěžích přípravek a mladších žáků a právě jejich uplatnění hodnotí muž, který má na PFS mládež ve své gesci – generální manažer Dukly Praha Ing. MICHAL ŠRÁMEK.

PRVNÍ KROKY

„K úvahám o změnách v systému mládežnických soutěží nás vedla myšlenka, jestli v nich nejmenší fotbalisté nejsou vedeni až moc za výsledkem a není tím tlumena jejich kreativita. Prvním krokem bylo uzavření soutěží, aby se kluby uvolnily od zbytečného tlaku na umístění. Dále jsme zmenšili hřiště, snížili počty hráčů pro jednotlivá utkání a kategorie (4+1 minipřípravka, 5+1 přípravka, 7+1 mladší žáci – pozn. red.) a samozřejmě upravili pravidla tak, abychom se v brzké době dostali k blízké formě toho, jak by měl mládežnický fotbal vypadat. V praxi to pro hráče znamená častěji být u balonu, řešit situace, zakončovat, obcházet protivníky a tím pádem neustále vylepšovat vlastní dovednosti.“

DŮLEŽITÝ TROJÚHELNÍK

„Součástí našeho snažení v době zrání změn je pochopitelně i co nejlepší fungování trenérů, a to nejen ve sportovní části výchovy mládeže. Ti musejí najít správnou cestu, jak fungovat ve spolupráci s rodiči, kteří

pravidla vzájemné komunikace. Pro všechny kluby máme připraven projekt „létajících trenérů“, kteří jsou na základě svých zkušeností a zvládnutí metodiky připraveni dát návod oddílům, které projeví zájem. Osobně v tom vidím slušnou možnost urychlení vývoje mladých fotbalistů.“

VARIABILITA

„Další formou uvolňování ideologie o nutnosti výsledků a snížení tlaku na hráče i rodiče je pořádání různých školiček a turnajů. Přihřeji si polívčičku tím, že řeknu, jak jsme na Dukle uspořádali turnaje, v nichž vůbec nešlo o body, ale o nastřílené góly. Vítězem se staly týmy, které

skórovaly nejvícekrát. Stranou šla bodová hodnota. To jsou další věci, které vedou k zamyšlení a minimálně zpestření fotbalu pro mládež. Právě variabilita jdoucí třeba i mimo řády totiž dává hráčům něco navíc.“

NEZBYTNÉ PROSTŘEDKY

„Nedílnou součástí všeho snažení jsou pochopitelně finance. Pokud jich kluby nebudou mít dostatek na provoz, pomůcky, placení trenérů atd., je to špatně a jsme na hranici úvah, zda mládež dělat či nikoliv. Jak je dobře známo, systém rozdělování peněz do sportu a tedy i do fotbalu se změnil, my přesto věříme, že nebude-
me ochuzeni a přiblížíme se k hodnotám, které byly vypláceny dříve, a kluby nebudou muset rušit mládežnické týmy. Jednou z možností, jak odpovídající finanční injekci dostat, je členství ve FAČR (více o tématu na str. 8–9 – pozn. red.) a v tomto ohledu před sebou ještě máme práci, protože spolupráce ze strany klubů nebyla taková, jak jsme si původně představovali. Ani tak by ale Praha neměla být ochuzena. Další formou je podpora ze strany městských částí a magistrátu, ale není v mých silách nyní říci konkrétní údaje a částky. Důležité je, aby se lidé směřem, který jsme nastolili, nebáli jít, pochopili argumenty, které jsme kdykoliv připraveni předložit, a celkový smysl snažení Pražského fotbalového svazu...“

Na menším prostoru je každý hráč logicky více u míče.

Stávající přestupní řád FAČR je zkorumpovaný, zastaralý a nespravedlivý. Tak jej vidí zástupci Prahy, ovšem na jejich návrhy na změny „nahore“ nereagují. A přitom jde o to, aby přesuny a putování mladých hráčů byly co nejspravedlivější vůči malým klubům.

Aby byla umožněna větší flexibilita v přestupech, a to zejména v mládežnických kategoriích, udělali zástupci Fotbalové asociace České republiky návrh na změny. „*Ten ovšem absolutně nebyl akceptovatelný z hlediska Prahy, a to nechci mluvit jen za malé kluby, ale i za ty velké,*“ říká člen Výkonného výboru PFS a generální manažer Dukly Ing. Michal Šrámek s tím, že volnost přestupního řádu ani částky za odstupné v návrhu nejsou progresivní.

A tak na základě několika schůzek a diskusí připravili zástupci Pražského fotbalového svazu řadu úprav stávajícího řádu. „Jde nám o to, aby se hráči z malých klubů nestávali majetkem za otrokem oddílu. Pokud chtějí, měli by mít možnost rozvíjet se jinde, ale zároveň by mateřské kluby neměly přicházet o finance za přivedení hráče k fotbalu a jeho počáteční výchovu. Nebo dokonce o samotné hrá-

če přijít úplně na technické hostování nebo opakovaný přestup,“ nastiňuje základní myšlenky úprav Šrámek. Jak konkrétně si změny představuje? „Naše hlavní myšlenka je, že by mělo být možné povolit bezplatné hostování v klubu, který si vybere rodič a hráč v kategorii přípravky a mladších žáků, ale neustále každým rokem by se za konkrétního hráče načítala stanovená částka pro mateřský klub. Tím by se jasně stanovila výše odstupného, bez jehož uhrazení by hráč v budoucnu nemohl přejít nastálo jinnam. Mateřský klub by o hráče nepřicházel a navíc by jasně viděl finanční zhodnocení.“

Tak či tak, na prvním místě by vždy měla být dohoda mezi kluby. Teprve v případě, že by nebyla možná, přišly by na řadu navrhané změny, které jsou i z pohledu laika spravedlivější než stávající přestupový řád. „*Małe kluby by se tak nemusely bát kooperovat s těmi většími,*“ domnívá se člen VV PFS. Zda ovšem na FAČR kladné zareagují na zasláné návrhy, to je zatím ve hvězdách...

[illegible]

PŘÍŠTĚ: ■ Jak funguje komise mládeže? ■ Co a jak často řeší?
■ Kde bere podněty? ■ Jaké jsou její výsledky a výstupy?

Máte-li jakýkoliv dotaz na dané téma, napište jej na adresu **PFSpecial@seznam.cz** do konce října 2012. Bude vznesen na zástupce VV PFS...

INZERCE

UMÍME ZABEZPEČIT COKOLIV

H-S-P

Mechanické, elektronické a speciální zabezpečení

www.h-s-p.cz

MLÁDEŽ

HOLKY? MĚLY BY MÍT POCHOPENÍ PRO ZAČÍNÁJÍCÍ VRCHOLOVÉ SPORTOVCE

TALENT JAN FIALA Z BOHEMIANS 1905 A JEHO DOTAZNÍK

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: ARCHIV J. FIALY

Honza (dole vlevo) spoluhráče z Bohemky převyšuje.

Prvním brankářem, který se objevuje v dotazníku určenému pro nadějně fotbalisty z Prahy, je třináctiletý JAN FIALA. Už sedm let působí v Bohemians 1905 a rád by se v tomto klubu dostal až do nejvyšších pater.

■ Fotbalové začátky:

Začínal jsem v Odolené Vodě v šesti letech nejdřív jako hráč, pak mě dali do brány, kde jsem zůstal doteď.

■ Důležité kroky v kariéře:

Zatím byl mým nejdůležitějším krokem přestup do Bohemians 1905, kde působím už sedm let a jsem spokojený.

■ Nejoblíbenější trenér:

Za tu dobu, co působím v Bohemce,

jsem pár trenérů potkal, nejraději však vzpomínám na pana Petra Kostelníka, který mě začal učit brankářskému řemeslu, a na pana Jakuba Haranta, který mě vedl v mladších žácích.

■ Fotbalový vzor:

Petr Čech a Iker Casillas.

■ Oblíbený klub:

Mým oblíbeným týmem je samozřejmě Bohemka a ze zahraničních klubů se mi líbí hra Chelsea a Realu Madrid.

■ Poslední výsledek A-týmu Bohemky:

Posledním výsledkem Bohemky je bezbranková remíza v Čáslavi (v době vzniku dotazníku ano – pozn. red.)

■ Oblíbený hráč Bohemians 1905:

Z Bohemky mám nejraději brankáře Radka Šňozíka.

■ Nejlepší spoluhráč v týmu:

V týmu máme několik dobrých hráčů, kteří vyčnívají nad ostatními, ale jednoho jmenovat nebudu, abych nikoho neurazil.

■ Sportovní cíl:

Neustále se zlepšovat a zdokonalovat, jít krok po kroku a možná jednou nakouknout do nejvyšších pater našeho klubu.

■ Mimofotbalové zájmy:

Moc času se mi na jiné zájmy nenaskytne, ale když ano, tak jdu třeba s kamarády ven, koukám na televizi nebo hraju na počítači.

■ Nejlepší relax a odpočinek:

Nejradši relaxuju posloucháním písniček a hraním her.

■ Prospěch ve škole:

I když sportuju skoro každý den, škola je stále na prvním místě a na posledním vysvědčení jsem měl jednu trojku, což je úspěch!

■ Počet přátel na facebooku:

Skoro 300. Na facebook chodím skoro každý den a píšu si s kamarády.

■ Typ holky, který se líbí:

Přestože opravdu moc volného času nemám, po holkách samozřejmě koukám. (směje se). Vybraný typ nemám, ale určitě by měla mít pochopení pro začínajícího vrcholového sportovce. ■

Třináctiletý Jan Fiala

Volný čas tráví s kamarády – na fotbale...

TESKAHOR SPOL. S.R.O.

TESKAHOR, spol. s.r.o.
Nepravidelná 288/11
Praha 10 - Štěrboholy
102 00

Výstavba, rekonstrukce a údržba přírodních travnatých ploch, hřišť a zahrad

Údržbu a obnovu přírodních travnatých ploch provádíme hlavně strojem Rapid Turf 200, který vykonává několik činností současně: setí, ukládání hnojiva do země, provzdušňování a vertikální prořezávání. Tyto operace provádí s vysokou efektivitou a přesností bez toho, aby narušil trávník nebo jakoukoliv aktivitu na něm. Hra na trávníku může začít ihned po skončení práce. Výsledkem ošetření je hustý, luxusní travní koberec, odolný těžkému opotřebení. V případě zájmu provádíme pískování hrací plochy speciálním pískovačem a hloubkovou aerifikaci strojem Verti - Drain. Dále vyčesávání trávníků a chemické postřiky proti plevelům a na ochranu trávníku proti plísním a jiným chorobám. .

**Odborná údržba umělých trávníků.
Čištění, dekomprese a doplňování granulátu.
Sportovní stavby na klíč.**

Pískovač Easy Spread

Postřikovač

Verti top

Zajišťujeme pokládku travních koberců a realizaci kompletních zavlažovacích systémů.

Rapid Turf 200

Verti - Rake

Verti - Drain

Finančně výhodná varianta rekonstrukce!!!!

Rekonstrukce fotbalových trávníků lze provést využitím materiálu ze stávajícího povrchu plochy hřiště.

Kontaktní osoba:

Karel Horčík

tel.: +420 602 269 911

email: horcik_karel@volny.cz

Více informací naleznete na www.teskahor.cz

FK ŘEPORYJE
VÍTÁME VÁS

KLUB

VŠE PRO ZÁCHRANU

ŘEPORYJE BYLY ZVYKLÉ NA VYŠŠÍ PRAŽSKÉ SOUTĚŽE, TEĎ SE OVŠEM PEROU I S I. B TŘÍDOU

TEXT: RENÉ MACHÁLEK FOTO: ONDŘEJ HANUŠ

Řeporyje vítají příznivce, před časem ale hostily i akci projektu PFS „Tour de club“.

Fotbalové Řeporyje si musejí připadat jako na horské dráze. Klub, který byl před lety tradičním účastníkem pražského přeboru, teď sviští soutěžemi níž a níž. Zabrzdit zkusí v I. B třídě, ani tam se mu ale vstup do sezony nezdařil. Na konci soutěžního ročníku by se mělo slavit 85 let existence klubu, Řeporyje proto věří, že sezona neskončí dalším pádákem níž. To by totiž byl pořádný průšvih.

Historici datují počátky řeporyjské kopané do roku 1921, tehdejší fotbalisté prohráli zápas na SK Butovice 0:6. Fotograficky zdokumentovaný pak je duel z roku 1924, kdy tým Sparty Řeporyje utrpěl přijatelnější prohru s AFK Dušníky 0:3. Jednalo se však vždy o přátelské duely, proto je v klubových kronikách uveden jako rok vzniku až letopočet 1928. Tým se předvedl v tehdejší V. třídě. První mistrovské utkání pak Řeporyje odehrály na půdě Radotína a prohrály 1:2. Klub měl tehdy zázemí v restauraci „U Nežerných“ a za pozornost určitě stojí zmínka, že se na tomto místě po utkání i koupali ve vědrech studené vody. Později se posunul do další restaurace U Trunečků.

Fotbalově se na lepší časy začalo klubu blýskat až v roce 1974, kdy postoupil do I. B třídy. Do této soutěže nahlédl

již o dvacet let dříve, ale až v tomto období si mužstvo drželo výkonnost a níž už nikdy nehrálo. V roce 1978 také nahlédlo na rok do I. A třídy a o osm let později si Řeporyje zahrály poprvé v historii pražský přebor. Šlo o roční epizodu, do přeboru se vrátil tým až v sezoně 1993–1994 a vydržel v ní osm sezon. „Dá se říct, že tehdy to byla zlatá éra řeporyjského fotbalu. Dařilo se nám, všechno klapalo. Ve výboru bylo dvacet lidí, dneska se o to staráme čtyři,“ upozorňuje předseda klubu František Veselý. „Tehdy jsme neprohráli 32 zápasů v řadě a psali o nás, že jsme takový Manchester United,“ usmívá se.

OPTIMUM? I. A TŘÍDA

Postup klubu do přeboru byl tehdy dokonce připomenut na TV Nova, když byl zástupce Řeporyjí pozván do pořadu Fotbal plus spolu s Horstem Sieglem a Ladislavem Vízkem. Ten si v Řeporyjích také zahrál exhibiční duely a dal domácím tři branky.

Pak se opět propadl do nižších pater pražské kopané. „Optimální soutěží je pro nás nejspíš I. A třída. Nyní sice hrajeme níž, ale naše přání je se tam vrátit. Teď ale hlavně musíme zvládnout B třídu. Táhne se s námi střelecká bida. Za prvních šest kol jsme dali jen dva góly a oba z penalt,“ uvědomuje si Veselý, stejně jako vedoucí A mužstva Jiří Rychtařík.

Do budoucna by se určitě chtěly Řeporyje fotbalově posunout zase výš. Rozhodně ale nepůjdou nějakou dobrodružnou cestou. „Někde se na chvíli objeví sponzor, dá do klubu peníze a ten vyletí, jenže pak zčistajasna skončí a následuje stejně rychlý propad. Tuhle cestou jít nechceme. Samozřejmě se nám hodí každá koruna, ale jdeme postupnou cestou,“ konstatuje předseda klubu.

Muži, kteří vedou řeporyjský fotbal, jsou v klubu dlouhá léta. Je jim jasné, na co má klub podmínky. „Spokojeni s tím, jak to nyní je, nejsme. Nápadů

by byly tisíce, jen nám chybějí ty tisíce,“ shodují se fotbaloví nadšenci v Řeporyjích, že by bylo co vylepšovat jak po stránce hráčské, tak i v zázemí. Klub již měl dokonce projekt, kdy v areálu mělo vzniknout třeba fitness centrum či sauna, Řeporyjští jej ale nedokázali dofinancovat, proto z něj nic nebylo. „Papírově jsme ale připravení,“ dodávají.

I když se klub aktuálně pohybuje v nižších patrech pražské kopané, mohou se Řeporyjští pochlubit řadou zajímavých duelů i výsledků z minulosti. „Porazili jsme třeba Bohemku s Karolem Dobiašem. Ten tehdy vyběhl na naší škváru v adidaskách,“ vzpomínají „výboji“. Spolu s vítězstvím nad Viktorií Žižkov jde o nejceněnější vítězné zářezy v historii klubu. V Řeporyjích si zahrály přátelské duely třeba Blšany nebo Most. To už ale bylo na travnatém hřišti.

Velký den pak nastal 7. září 1997, tohle datum je v kronikách zapsáno zlatým písmem. Když klub otvíral travnaté hřiště, přijela do Řeporyjí Amfora se známými osobnostmi. Na utkání se přitom přišli podívat tři tisícovky diváků. V porovnání s dnešními návštěvami to číslo zní takřka neuvěřitelně a má nádech science fiction. „Byla tu jména jako Panenka nebo Siegl. To lidi zkrátka přitáhlo. Dneska jich chodí čtyřicet, možná sedesát. Když hrajeme proti

FK ŘEPORYJE – PRAHA 5

Rok založení: 1928 ■ **Vývoj názvu klubu:** Sparta Řeporyje, TJ Sokol Řeporyje, FK Řeporyje – Praha 5 ■ **Úspěchy:** v nejslavnější novodobé éře si klub zahrál pražský přebor (poprvé v roce 1986) ■ **Současnost:** I. B třída, skupina A ■ **Počet týmů:** dva týmy mužů („A“ – I. B třída, skupina A, „B“ – II. třída, skupina A, starší dorost, starší žáci – jeden tým, mladší žáci – jeden tým, starší a mladší přípravka, školníka

Stodůlkám a přijde stovka, znamená to plný dům,“ přiznávají si neveselou pravdu v Řeporyjích.

RYCHTAŘÍKOVÉ JAKO KLABZUBÁCI

Funkcionáři klubu také bez přemýšlení mají jasno o velkých postavách řeporyjského fotbalu. „Trénoval tu Jirka Nedvidek a zahrál si u nás také Miloš Krucký. Ten byl u nás od žáků až po dospělě, on odsud totiž pochází,“ říká předseda klubu Veselý. Zapomenout se prý nesmí ani na jeho předchůdce, klubové předsedy Jaroslava Drašnara, Václava Pánka či Rudolfa Soldáta. „K nim je třeba přiřadit Václava Tošnara. To byl místopředseda, který dokázal všechno postavit,“ složil poklonu zmíněným mužům Veselý. Kanonýrem, na kterého se bude v klubu navždy vzpomínat, je Jiří Hauer. „Nikde jinde nehrál a dal za nás nejvíce branek v přeboru,“ připomíná další významnou postavu klubové historie Veselý.

Slavnými a nepostradatelnými muži byli také bratři Rychtaříkové (Václav, Jiří a Miloš). Ti působili v klubu hned tři v roli hráčů. Nyní je Václav Rychtařík sekretářem a jeho bratr Jiří vedoucím mužstva. „V jednom zápase pražského poháru na Unionu Žižkov tak hrálo dokonce Rychtaříků pět. Byli jsme tři bráchové a nastoupili ještě dva synové. Tehdy tam hlásili něco o Klabzubové jedenáctce,“ připomíná úsměvnou příhodu Jiří Rychtařík, velký fotbalový srdcař, který patřil ve zlaté éře klubu k nejlepším hráčům přeborového týmu. Později byl i dlouholetým trenérem týmu.

Jinak ale veselo v Řeporyjích moc není. Klub čeká hodně práce, aby špatně rozjetou sezonu zachránil. „Věříme, že můžeme udělat sérii dobrých výsledků. Týmy na špičce naší skupiny už také ztratily body, stačí vyhrát několik zápasů za sebou a hned to bude vypadat lépe,“ věří kouč Ladislav Zeman. Je jen na jeho svěřencích, jak to všechno zvládnou. ▶

STADION FK ŘEPORYJE – PRAHA 5

Název: areál v Řeporyjích ■ **Adresa:** Tělovýchovná 642, Praha 5-Řeporyje, 155 00 ■ **Dopravní spojení:** od stanice metra B Luka autobusem 230, 249, 256, 301, 352 do zastávky Řeporyjské náměstí a odtud pěšky pět minut do areálu klubu ■ **Počet hřišť v areálu:** jedno travnaté hřiště, v areálu je ještě prostor na druhé hřiště

SEN BUDOUČNOSTI: HŘIŠTĚ S UMĚLÝM POVRCHEM

Umělé trávníky usnadňují menším klubům přípravu v zimním období a i v době, kdy počasí fotbalu nepřeje. I proto umělky rostou pomalu jako houby po dešti. Podobný projekt by rádi realizovali i v Řeporyjích. Prostory na hřiště mají, zbývá jedině. Najít někoho, kdo projekt zafinancuje.

„Kdybychom měli k dispozici ještě hřiště s umělým povrchem, byla by to neskutečná výhra. Našemu normálnímu hřišti by se ulevilo. Bylo by to něco jako splněný sen,“ má jasno předseda klubu František Veselý. Stejně jako v jiných menších oddílech bojují i v Řeporyjích o každou korunu. „Prostory na hřiště máme od obce. Na tu si stěžovat nemůžeme. Samozřejmě pomůže jakákoliv další pomoc,“ přiznává vedení oddílu. „Je zajímavé, když někde mají osm baráků a vidíme u nich hřiště s umělým povrchem. To jen kroutíme hlavou, jak je to možné. V Řeporyjích je hodně jiných problémů, obec dá peníze jinak,“ přiznává si realitu vedení klubu.

Na rozdíl od konkurence ale tým

z první B třídy pracuje nadmíru dobře s mládeží. To je jeho pýcha. „Chodí k nám hodně kluků ze Stodůlek i dalších okolních oblastí. Máme hodně mládeže, i proto by se nám další hřiště hodilo,“ připomíná Veselý. Z každého slova je znát, jak si Řeporyjští váží dobré práce s talenty. „S dětmi se jezdí na soustředění, dělají se pro ně turnaje. U malých dětí to z hlediska výsledků nehrotíme, jako třeba na Slavii, kde jsme hráli. Máme radost, když to kluky baví a chodí k nám rádi,“ shodují se funkcionáři.

Klub se snaží vylepšovat své zázemí alespoň svépomocí. Zapálených fotbalových nadšenců, kteří by makali na brigádách, ale ubývá. „Hodně se tu makalo, bylo znát to nadšení,“ vzpomíná předseda klubu Veselý. „Teď, když se uklízel areál, tak přišlo sedm dorostenců, u dospělých je to horší,“ dodává s tím, že si v klubu uvědomují složitost současné situace, kdy hráči dávají přednost před fotbalem svému zaměstnání. V Řeporyjích ale doufají, že se v budoucnu dočkají i vysněné umělé trávy a v klubu se začne blýskat na lepší časy. ■

PROFESE

KASU NECHÁVÁM JINÝM

JAN DAUBNER Z „PRAGOVKY“, KTERÝ DLE SVÝCH SLOV NEUMÍ HRÁT FOTBAL, JE PRIVÁTNÍM BANKÉŘEM

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ONDŘEJ PROCHÁZKA

Tak takhle vypadá privátní bankéř.

Není moc jedinců, kteří by mohli říct: „Mám rád svou práci a chci ji dělat co nejdéle.“ JAN DAUBNER mezi ně rozhodně patří. Záložník týmu TJ Praga pracuje jako privátní bankéř a profesi, ve které lítají desítky milionů, si užívá. Do kabiny však práci netahá, a tak klubovou kasu musí mít na starosti jiní.

Co přesně si laik má představit pod pojmem privátní bankéř? Mimo jiné člověka, na jehož radách závisí velké peníze jeho klientů. „Zcela zjednodušeně řečeno se starám o klienty, kteří u nás v bance mají pět milionů a víc, takže VIP klientela. Konkrétně jim radím s ukládáním peněz, tedy s investicemi, de facto jsem specialista na investice,“ vysvětluje na úvod.

NEJLEPŠÍ OCENĚNÍ? DOPORUCENÍ

Klientů nemůže mít moc, důležitý je totiž osobní přístup ke každému z nich. „Těch ‘mých’ lidí je plus minus sto. To, co dělám, je pro ně jako by služba navíc. Krom bankéře, který jim spravuje účty, karty, internetové bankovníctví a podobně, mají nárok na tuto službu navíc, kdy s nimi řeším právě investice,“ dodává.

Ve finančním sektoru se Honza pohybuje už od doby, kdy vystudoval vysokou školu. „Udělal jsem ekonomku, postupně prošel několika bankami

a jinými finančními institucemi a teď jsem už pátým rokem tady v České spořitelně. Je to práce, která mě hodně baví a kterou bych chtěl dělat ještě hodně dlouho,“ prozrazuje.

Honza je tedy jedním z mála šťastlivců, kteří dělají svou vysněnou práci. „Nejde říct, že bych to chtěl dělat vždycky, ale postupem času mě investice začaly bavit ze všeho nejvíc. Zkrátka dělám to, co mě v průběhu

profesního života nejvíc oslovilo. Nemám už na starosti vedení účtů a podobné věci, kterými jsem také pochoptitelně musel projít,“ vysvětluje.

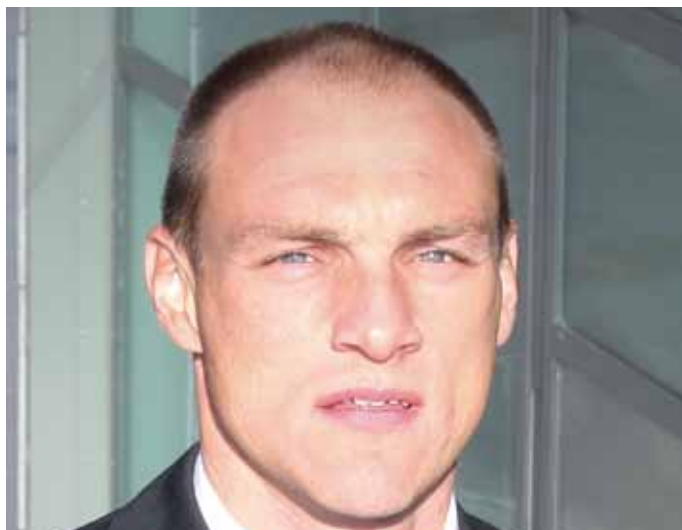
Jak vypadá práce individuálního bankéře v praxi? „Přijdu do kanceláře, odbudu klasickou administrativu, tedy maily a podobně. Pak se připravuji na schůzky, které bývají tak dvě tři denně. Následně si zapisuji poznámky z dané schůzky, protože jsme

hodně kontrolováni Českou národní bankou, takže administrativa musí být detailní.“

Četná setkání s VIP klienty s sebou pochopitelně přináší hodně cestování, což Honza kvituje s povděkem – nehrozí totiž stereotyp. „Jezdím hodně. Za některými do práce, jindy na pracovní obědy. Je to hodně pestré,“ pochvaluje si. Fotbalista Prahy kupodivu nemá vlastnost, která je v podobném oboru dost frekventovaná. „Nejsem asi úplně ambiciózní člověk. Chtěl bych dělat dobře svou práci, aby klienti byli spokojeni, aby neodcházeli a třeba mě doporučovali známým. To je asi největší ocenění, když někdo řekne: Pan Daubner je dobrý, běžte k němu,“ pokyvuje.

JÁ FOTBAL ANI NEUMÍM

Výhoda privátního bankéře tkví mimo jiné i v tom, že je v podstatě svým pánem a na fotbal si tak může udělat čas. „S tréninky to jde spojit někdy líp, někdy hůř. Ale vzhledem k tomu, že si diář plánuji sám, tak si schůzky s klienty zařizuji tak, abych mohl být dvakrát týdně na tréninku,“ říká. „Pokud je nějaká akce nebo klient nemůže jindy, tak holt trénink oželím. Ale to se dá vynahradit tím, že si jdu zaběhat nebo zatrénuvat sám.“ Trenérům Prahy jeho občasná absence nevadí. „Oni vědí, že jsem v to-

JAN DAUBNER

Věk: 37 ■ Profese: privátní bankéř ■ Klub: TJ Praga ■ Pozice: záložník

Honza překvapivě nedrží klubovou kasu TJ Praga.

Pán svého času Jan Daubner

mhle dost svědomitý. Sportuju vlastně každý den, jezdím na kole, chodím do fitka, takže když občas na tréninku chybím, nic se neděje,“ usmívá se. Víkendové zápasy pak stíhá bez problémů. „Soboty a neděle chci mít pro sebe, klienti to navíc mají stejně, takže víkendové schůzky nehrozí,“ dodává.

Za Pragu kope Honza třetí sezonu, předtím hájil barvy Kunic. „Přemluvil mě inženýr Jan Přída, kámoš z Kunic, který do Prahy přestoupil přede mnou. Hledal jsem něco v Praze, tak jsem šel za ním,“ usmívá se sympaták, který je, co se hodnocení vlastních fotbalových kvalit týká,

dost kritický. „Já ani neumím hrát fotbal. Ve většině mančaftů jsou dva nejtvrdější hráči pro střední zálohu. U nás jsem tam já, bořím to tam, nakopávám, a se mnou je tam mladý kluk, který vlastně jenom běhá. A většinou bez míče, protože mu ho nedám, jelikož to nakopávám dopředu,“ směje se. „Ale zatím to funguje, za dva roky jsme dvakrát postoupili.“ Právě postupy jsou specialitou Jana Daubnera. „Za svou kariéru jsem asi sedmkrát postoupil a chvíli jsem si zahrál i divizi.“ Co se týče fotbalové kariéry, má Honza podobné cíle jako v té profesní – vydržet. „Asi bych chtěl hrát co nejdéle. Už asi

pět let končím, ale pokaždé mě někdo přemluví. Je velká výhoda, že kolem mě jsou mladí kluci, takže na hřišti vždycky omládnou,“ přemítá hráč týmu, který dokázal dvakrát po sobě postoupit bez jakékoliv posily! Jsou vlastně někteří z Honzových spoluhráčů současně i jeho klienty?

„Ne, protože takhle bohaté spoluhráče fakt nemám,“ chechtá se. „Ale samozřejmě že jim poradím, když potřebují něco z finančnictví. A klubovou kasu? Tu na starosti taky nemám, nechávám to jiným. Nemusím se kolem peněz točit furt,“ uzavírá s úsměvem. ■

INŽENÝR A SPOL.

Spoluhráči Jana Daubnera z Pragovky jsou převážně studenti, i tady však najdete pracující. „Inženýr Jan Přída je stavbyvedoucí,“ vypálí se smíchem Honza a pokračuje. „Brankář Ondra Resl pracuje v bance jako já a třeba Lukáš Pudil dělá manažera u telefonního operátora, jinak jsou v mužstvu spíš brigádníci.“

INZERCE

Právě vychází

NEJSTARŠÍ ČESKÝ
SPORTOVNÍ ČASOPIS!

GÓL jen za 10 korun!

gól

Fotbal je o **gólech**, **GÓL** je o fotbale!

TRÉNINK

UŽITEČNÉ POMŮCKY

PORADNA JIŘÍHO FORMÁNKA, TRENÉRA
A PROVOZOVATELE STRÁNEK WWW.TRENINK.COM

FOTO: ONDŘEJ HANUŠ

Trenéři dnes na rozdíl od minulosti
mohou vybírat z mnoha pomůcek.

Cílem tohoto článku je pomoci fotbalovým trenérům zorientovat se v oblasti tréninkových pomůcek, jejich případného použití v tréninkovém procesu, upozornit na některé zvláštnosti a odpovědět na otázky spojené s touto problematikou.

K fotbalovému tréninku pomůcky pro trénink - mládeže i dospělých – neodmyslitelně patří. Mají za úkol pomoci trenérům zpestřit tréninkové jednotky a zabránit tomu, aby se cvičení stále dokola opakovala a stával se z nich stereotyp, který snižuje motivaci hráčů k práci při tréninku. Současně mohou posloužit i při individuální přípravě, případně tréninku, který slouží k nácviku jedné konkrétní dovednosti: například zpracování míče, přihrávání nebo střelby.

Pokusil jsem se vybrat takové tréninkové pomůcky, které jsou z mého pohledu nejdůležitější a jsou v České republice dostupné. Vaši pozornost se pokusím nasměrovat i na některé novinky.

Současné požadavky na hráče fotbalu. Požadavky profesionálního fotbalu jsou směřovány v první řadě na univerzálnost hráčů, tedy schopnost fotbalistů zapojovat se do útočných i obranných činností, navíc s jejich častými změnami.

Z tohoto důvodu kladou trenéři v tré-

ninkovém procesu důraz především na nácvik individuální techniky, ale to vše s nutností provádění veškerých činností v maximálním pohybu. Po zvládnutí individuálních herních činností a dovedností trenéři přistupují k tréninku organizace hry a taktiky.

Jaký hráč může uspět v současné době? Na nejvyšší úrovni může být úspěšný pouze ten, kdo disponuje vynikající individuální technikou, která je podložena požadovanou úrovní rychlosti, obratnosti, síly a vytrvalosti. Takto vybavený hráč je schopen zvládnout všechny herní situace v různých podmínkách, které mohou v tréninku nebo utkání nastat.

JAK ZVLÁDNOUT INDIVIDUÁLNÍ HERNÍ ČINNOSTI?

Zvládnutí herních činností jednotlivce, jejich taktické a technické části, dochází v dlouhodobém procesu. K cíli vede cesta neustálého opakování, která je základem v osvojování a zdokonalování hráčských dovedností.

Proces učení trvá řadu let, a to i z toho důvodu, že nejde pouze o perfektní zvládnutí konkrétní dovednosti, ale především její účelné užití v různých herních situacích a podmínkách utkání. Z tohoto důvodu se doba nutná pro perfektní zvládnutí techniky pohybuje okolo deseti let pravidelného a systematického tréninku.

PROČ A JAK POUŽÍVAT TRÉNINKOVÉ POMŮCKY

Tréninkové pomůcky je možné používat v tréninkovém procesu v průběhu celého kalendářního roku. Při jejich použití musí trenér před přípravou tréninkové jednotky a jednotlivých cvičení přemýšlet o kvalitě hráčů, jakou má k dispozici, zvažovat jejich fyzickou připravenost, věkovou kategorii, herní vyspělost a tréninkové období, ve kterém se tým nachází.

Obsahem tréninku by měla být taková cvičení, která svou náročností odpovídají úrovni hráčské vyspělosti a věkové kategorii hráčů. Důležité je si uvědomit, že při špatné organizaci a přípravě ztrácí jakékoliv tréninkové metody účinnost. Toto upozornění platí i pro užití tréninkových pomůcek, které je třeba používat účelně a s jasným záměrem.

Trénink individuální techniky není možné provádět vždy herně, v některých případech to není ani úplně vhodné. Při hře působí na fotbalisty různé vnější vlivy a při herním tréninku tak nedochází k plnému nácviku individuálních dovedností, protože se hráč nemůže na nácvik plně soustředit.

Pokud chceme, aby nácvik individuální techniky a jednotlivých dovedností byl dostatečně efektivní, tak je vhodné využít tréninkových pomůcek, které se tak stávají součástí procesu.

Tréninková pomůcka umožňuje vydělit individuální herní činnosti hráče, které se často objevují ve hře, a trénovat je odděleně. Při použití tréninkových pomůcek je možné mnohokrát opakovat konkrétní cvičení a herní činnost. Hráči mohou cvičení věnovat maximální pozornost – s libovolně nastavitelnou intenzitou.

JAKÁ BY MĚLA BÝT TRÉNINKOVÁ POMŮCKA?

Pokud má být užití tréninkové pomůcky efektivní, pak musí splnit následující podmínky. Tréninková pomůcka musí být jednoduchá, musí pro ni existovat dostatek cvičení zařaditelných do tréninku, pomůcka je také nutné rychle složit a jednoduše přenášet.

Tréninkové pomůcky je možné rozdělit dle místa užití: (a) hřiště, (b) hala (tělocvična). Druhé rozdělení tréninkových pomůcek vhodných pro kondiční trénink je možné na ty, které jsou určeny pro: (a) rychlostní a vytrvalostní schopnosti, (b) koordinační schopnosti, (c) silové schopnosti. Jinde na této dvoustraně si popíšeme několik tréninkových pomůcek pro použití na venkovní hrací ploše. ▶

INZERCE

FSG **SVOBODA STEINFELD**

TRÉNINKOVÉ POMŮCKY PRO HŘIŠTĚ

PŘENOSNÉ BRANKY

Přenosná branka může mít buď standardní rozměry, nebo rozměry vhodné pro mládežnické týmy. Výhodou těchto branek je fakt, že je možné je umístit kamkoliv na hrací plochu. Obvykle je tvořena celokovovou nebo hliníkovou konstrukcí. Hliníková konstrukce má tu výhodu, že je možné ji snadněji přenášet, protože je lehčí, je tedy vhodná pro mládež. Další výhodou je, že přenosné branky nepotřebují prakticky žádnou údržbu.

Novinkou v oblasti přenosných branek jsou nafukovací branky, které jsou snadno přenosné i na tréninkové hřiště (soustředění) a jsou maximálně bezpečné.

MALE PŘENOSNÉ BRANKY 1

Malé přenosné branky se používají pro hry na malém prostoru pro počet hráčů 1:1 až 6:6, téměř vždy bez brankářů. Branky jsou obvykle vyrobeny z umělé hmoty, jsou opatřeny sítí. Jsou snadno přenositelné a vhodné pro použití u mládeže.

Novinkou v oblasti malých přenosných branek jsou Pop-up branky, které nemají obdélníkový, ale půlkruhový tvar, mají malé rozměry, obvykle se používají pro hry do počtu 3:3.

KUŽELY

Kužely se v tréninku používají k mnoha různým účelům. Jsou využitelné především k vyznačování menších

herních prostorů, malých hřišť a zón na těchto hřištích nebo pro cvičení, která slouží k nácviku vedení míče a ovládání míče.

Kužely se vyrábějí v různých velikostech i barvách. Materiálem je prakticky výhradně umělá hmota, což zaručuje nízkou váhu a snadnou přenositelnost.

Novinkou jsou kužely, které mají ve svém těle otvory. Ze dvou těchto kuželů je možné, společně s tyčí, vytvořit nízké překážky.

METY (KLOBOUČKY)

Mety jsou stejně jako kužely vyrobeny z umělé hmoty, mají minimální váhu, jsou tenké a skladné a mají shodné využití jako kužel. V poslední době jsou mety u trenérů nejoblíbenější tréninkovou pomůckou.

Novinkou jsou mety, které mají v horní části půlkruhové výřezy, které slouží podobně jako u kuželů k vytvoření nízké překážky.

TRÉNINKOVÉ TYČE

Tyče jsou vyrobeny z umělé hmoty a k dispozici jsou tři druhy, které slouží k různým účelům.

Krátké tyče bez hrotu jsou dlouhé 0,8 m a používají se jako překážka ve cvičeních běžecké abecedy, případně pro cvičení koordinačního charakteru. Tyto tyče je možné využít společně se speciálními kužely a metami k vytvoření překážek různých výšek, případně pro koordinační cvičení. Tyče

s hrotem jsou obvykle dlouhé 1,6 m a jsou určeny pro slalomová cvičení, případně pro vyznačení herního prostoru a zón.

PŘEKÁŽKY

Překážky jsou primárně určeny k tréninku síly, je možné je použít pro cvičení na přihrávky. Dříve se překážky vyráběly z ocelových trubek, v současnosti prakticky výhradně z umělé hmoty. Překážky mají různé rozměry (nízké, střední, vysoké), pro různé typy cvičení a pro různé věkové kategorie.

OBHRANNÉ FIGURÍNY (ZAPÍCHOVACÍ PANÁČI)

Obhranné figuríny slouží k simulaci postavení hráče, obvykle v obhranném postavení při herních cvičeních.

Figuru bránícího hráče lze využít při tréninku střelby, nácviku ofenzivních standardních situací, ovládání míče a obcházení soupeře. Z několika obhranných figurín (4–5) je možné vytvořit zeď pro nácvik volného přímého kopu.

BRANKOVÁ PLACHTA S OTVORY

Prostor čela branky je pokryt plachtou připevněnou k tyčím a břevnu. Plachta má v sobě několik otvorů (kruh, čtverec, obdélník), které jsou označeny barevně nebo číslicemi. Plachta slouží k nácviku přesnosti střelby. Trenér nebo hráč si sám před kopem určí mís-

to, kam bude střílet.

Tato pomůcka je vhodná pro náborové akce nebo zábavné akce pro děti.

TEAM-MATE 2

Team-Mate je robustní nájezdová rampa, která je vyrobena z plastu. Zakřivení rampy je rozdílné na levé a pravé straně. Po přihrávce míč najíždí na rampu, která mu míč vrací vzduchem. Team-Mate je dobrým pomocníkem při nácviku zpracování míče, ale především pak přesného, důrazného a adresného přihrávání.

ODRAZOVÁ SÍŤ 3

Jedná se o silonovou síť, která je vypnuta do rámu a pomocí zvláštních připevňovacích hřebů i do země. Odrazová síť slouží k odrazu míče pod různým úhlem. Vyrábějí se v různých variantách, buď s pevnou, nebo se skládací variantou.

ZÁVĚR

Použití tréninkových pomůcek v tréninkovém procesu má nesporný význam. Jsou jedinou možností mimo vlastní hru, kterou je možné použít při nácviku individuální techniky používané ve hře. Při správném použití dochází k rychlému a kvalitativnímu růstu výkonnosti hráče, protože pomůcky umožňují dokonale procvičit dovednosti vyjmuté ze hry.

Tréninkové pomůcky nejsou většinou jednoúčelové. Pomáhají proces zkvalitnit a zamezit jeho jednotvárnosti. ■

TIPOVAČKA PFS

Druhý ročník soutěže pro všechny fanoušky a znalce pražského fotbalu! Zaregistrujte se na www.fotbalpraha.cz, tipujte výsledky utkání **PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ PŘEBORU MUŽU** a vyhraďte některou z hodnotných cen! **NOVĚ I SOUTĚŽ KLUBŮ!**

FOTO MĚSÍCE

VÝMĚNA DRESŮ!?

Kdepak, přímo na hřišti (anebo o přestávce jako plzeňští fotbalisté v duelu s Barcelonou) si borci z přeboru dresy neměnili. To by jim také kluboví šéfové dali... Souboje hráčů Meteoru a Vršovic byly poctivé, však bylo při konečném skóre 0:1 o co hrát až do poslední minuty.

FOCENO: 16. ZÁŘÍ 2012 BĚHEM UTKÁNÍ PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ PŘEBORU MUŽŮ MEZI METEOREM PRAHA VIII B A VRŠOVICEMI. **AUTOR:** ONDŘEJ HANUŠ

ATRAKTIVNÍ WEB PFS

Aktuální zpravodajství z fotbalu v hlavním městě a kompletní archiv Speciálu najdete na internetových stránkách

www.fotbalpraha.cz

// ZDE
CHYBÍ
VÁŠ
DRES!!!

ExtraFotbal.cz

DODAVATEL KOMPLETNÍHO SPORTOVNÍHO VYBAVENÍ **NIKE**.

// NYNÍ AKČNÍ NABÍDKA!

INFORMUJTE SE NA ESHOP@EXTRAFOTBAL.CZ

// NAVŠTIVTE NAŠI VZORKOVNU NA ADRESE:

KOMUNARDŮ 1039/39 / 170 00 / PRAHA 7

ExtraFotbal.cz

FOOTBALLMANIA, A.S.

KOMUNARDŮ 1039/39 / 170 00 / PRAHA 7

TEL.: 226 232 193 / **MAIL:** ESHOP@EXTRAFOTBAL.CZ

WWW.EXTRAFOTBAL.CZ

***Koho nehřeje fotbal,
toho zahřejeme my***

PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ

Váš dodavatel tepla pro Prahu
a partner Pražského fotbalového svazu